

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/1036**

z dnia 8 czerwca 2016 r.

w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej

(Tekst jednolity)

(Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r.	L 338	1	19.12.2017
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r.	L 143	1	7.6.2018
► <u>M3</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1173 z dnia 4 czerwca 2020 r.	L 259	1	10.8.2020

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) 2016/1036**

z dnia 8 czerwca 2016 r.

**w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach
dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej**

(Tekst jednolity)

Artykuł 1

Zasady ogólne

1. Cło antydumpingowe może zostać nałożone na każdy produkt przywieziony po cenach dumpingowych, którego wprowadzenie do wolnego obrotu w Unii powoduje szkodę.
2. Produkt uznaje się za przywieziony po cenach dumpingowych, jeżeli jego cena eksportowa do Unii jest niższa od porównywalnej ceny produktu podobnego ustalonej w kraju wywozu w zwykłym obrocie handlowym.
3. Kraj wywozu jest zwykle krajem pochodzenia. Jednakże za kraj wywozu można uznać także kraj pośredni, z wyjątkiem sytuacji gdy, na przykład, produkty są przez niego jedynie przewożone lub nie są produkowane w tym kraju, lub nie ma w nim cen porównywalnych do ceny produktu objętego postępowaniem.
4. Do celów niniejszego rozporządzenia „produkt podobny” oznacza produkt, który jest identyczny, czyli taki, który przypomina pod wszystkimi względami produkt objęty postępowaniem lub, przy braku takiego produktu, inny produkt, który wprawdzie nie przypomina go pod każdym względem, ale którego właściwości ściśle odpowiadają właściwościom produktu objętego postępowaniem.

Artykuł 2

Stwierdzenie istnienia dumpingu

A. WARTOŚĆ NORMALNA

1. Podstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu.

Jednakże jeżeli eksporter w kraju wywozu nie produkuje lub nie sprzedaje produktów podobnych, wartość normalna może zostać ustalona na podstawie cen innych sprzedawców lub producentów.

Ceny między stronami, co do których wydaje się, że są ze sobą powiązane lub że zawarły między sobą porozumienia kompensacyjne, mogą nie zostać uznane za obowiązujące w zwykłym obrocie handlowym oraz mogą nie zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej, o ile nie zostanie wykazane, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na te ceny.

▼B

W celu ustalenia, czy dwie strony są powiązane, można wziąć pod uwagę definicję stron powiązanych określoną w art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽¹⁾.

2. Sprzedaż produktu podobnego, z przeznaczeniem na konsumpcję krajową, zazwyczaj wykorzystuje się do ustalenia wartości normalnej, jeżeli stanowi ona 5 % lub więcej wielkości sprzedaży danego produktu do Unii. Jednakże możliwe jest także wykorzystanie niższej wielkości sprzedaży, jeżeli, na przykład, żądane ceny zostaną uznane za reprezentatywne dla danego rynku.

3. W przypadku gdy sprzedaż produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie istnieje lub jest niewystarczająca, lub gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż ta nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość normalną produktu podobnego oblicza się w oparciu o koszt produkcji w kraju pochodzenia, powiększony o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku lub w oparciu o ceny eksportowe w zwykłym obrocie handlowym, do właściwego państwa trzeciego, pod warunkiem że ceny te są reprezentatywne.

Można stwierdzić istnienie szczególnej sytuacji rynkowej dla danego produktu, w rozumieniu akapitu pierwszego, między innymi, gdy ceny są sztucznie zaniżone, gdy istnieje istotny handel barterowy lub gdy istnieją uzgodnienia dotyczące przetwarzania na warunkach niekomercyjnych.

4. Sprzedaż produktu podobnego na rynku wewnętrznym kraju wywozu lub sprzedaż towarów na wywóz do państwa trzeciego, po cenach niższych od jednostkowych (stałych i zmiennych) kosztów produkcji powiększonych o koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, mogą nie być traktowane jako dokonane w zwykłym obrocie handlowym z uwagi na cenę i mogą zostać pominięte przy ustalaniu wartości normalnej wyłącznie w przypadku stwierdzenia, że sprzedaż ta występowała w dłuższym okresie i w znacznych ilościach oraz po cenach uniemożliwiających zwrot wszystkich kosztów w uzasadnionym terminie.

Jeżeli ceny poniżej kosztów w momencie sprzedaży przewyższają średnie ważone koszty przypadające na okres objęty postępowaniem, ceny te uważa się za umożliwiające zwrot kosztów w uzasadnionym terminie.

Za dłuższy okres uznaje się zwykle okres jednego roku, a w żadnym przypadku nie jest to mniej niż sześć miesięcy, zaś sprzedaż poniżej kosztów jednostkowych w tym okresie uznaje się za dokonaną w znacznych ilościach, jeżeli zostanie stwierdzone, że średnia ważona cena sprzedaży jest niższa od średniej ważonej kosztów jednostkowych lub że wielkość sprzedaży poniżej kosztów jest nie mniejsza niż 20 % sprzedaży wykorzystywanej do ustalania wartości normalnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

▼B

5. Koszty oblicza się zazwyczaj w oparciu o zapisy księgowe przechowywane przez stronę, wobec której toczy się dochodzenie, pod warunkiem że zapisy te są zgodne z zasadami rachunkowości powszechnie przyjętymi w danym kraju oraz zostanie wykazane, że zapisy te właściwie dokumentują koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem.

Jeżeli koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych zainteresowanej strony, są one dostosowywane lub ustalane na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju lub, w przypadku gdy takie informacje nie są dostępne lub nie mogą być wykorzystywane, na każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków.

Przedstawione dowody właściwej alokacji kosztów są brane pod uwagę, pod warunkiem że wykazane zostanie stosowanie takiej alokacji w przeszłości. Przy braku właściwszej metody pierwszeństwo ma alokacja kosztów oparta na obrocie. Koszty dostosowuje się odpowiednio, uwzględniając te niepowtarzające się elementy kosztów, które wpływają na produkcję przyszłą lub obecną, jeżeli nie zostały one już uwzględnione w alokacji kosztów na mocy niniejszego akapitu.

W przypadku gdy na koszty występujące w części okresu zwrotu kosztów wpływa wykorzystanie nowych środków produkcyjnych wymagających znacznych nakładów inwestycyjnych i niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych, które wynikają z operacji rozruchu mających miejsce w okresie objętym dochodzeniem lub w jego części, średnie koszty fazy rozruchu są kosztami mającymi zastosowanie, zgodnie z powyższymi zasadami alokacji, pod koniec takiej fazy i są one zawarte, w takiej wysokości i w tym okresie, w średnich kosztach ważonych określonych w ust. 4 akapit drugi. Okres fazy rozruchu ustala się w odniesieniu do warunków działania danego producenta lub eksportera, ale nie może on przekroczyć odpowiedniej początkowej części okresu na zwrot kosztów. Na potrzeby tego dostosowania kosztów występujących w okresie objętym dochodzeniem, informacje dotyczące fazy rozruchu wykraczającej poza ten okres bierze się pod uwagę wyłącznie w przypadku ich przekazania przed wizytami weryfikacyjnymi i przed upływem trzech miesięcy od daty wszczęcia postępowania.

6. Wysokość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ustala się w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktów podobnych przez producenta lub eksportera objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. W przypadku gdy ustalenie tych wielkości nie jest możliwe na takiej podstawie, mogą być one ustalone w oparciu o:

- a) średnią ważoną faktycznych wielkości określonych dla innych eksporterów lub producentów objętych postępowaniem w odniesieniu do produkcji i sprzedaży produktu podobnego na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia;
- b) faktyczne wielkości stosowane do produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów danego eksportera lub producenta na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia;

▼ B

- c) inną uzasadnioną metodę, pod warunkiem że ustalona przy jej stosowaniu kwota zysku nie przekroczy zysku zwykle uzyskiwanego przez innych eksporterów lub producentów przy sprzedaży tej samej kategorii produktów na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia.

▼ M1

- 6a. a) w przypadku stwierdzenia, przy stosowaniu niniejszego lub innego odpowiedniego przepisu niniejszego rozporządzenia, że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, zgodnie z poniższymi zasadami.

Źródła, które Komisja może wykorzystać, obejmują:

- stosowne koszty produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu, o ile stosowne dane na temat kosztów są łatwo dostępne; w przypadku gdy jest więcej takich krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, krajom z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska;
- jeżeli uzna to za stosowne – niezniekształcone międzynarodowe ceny, koszty lub wartości odniesienia; lub
- koszty krajowe, ale tylko jeśli zostanie potwierdzone, że nie są zniekształcone, w oparciu o dokładne i odpowiednie dowody, w tym w ramach przepisów dotyczących zainteresowanych stron w lit. c).

Bez uszczerbku dla art. 17, ocena ta jest przeprowadzana oddzielnie dla każdego eksportera i producenta.

Skonstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski;

- b) znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:
- rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,
 - obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,
 - polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych,

▼ M1

- brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,

 - zniekształcone koszty wynagrodzeń;

 - dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa;
- c) jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze. Takie sprawozdania i dowody, na których się one opierają, są włączane do akt dowolnego dochodzenia dotyczącego tego kraju lub sektora. Zainteresowane strony mają wystarczającą możliwość wypowiedzenia się na temat sprawozdania i dowodów, na których się ono opiera, ich podważenia, uzupełnienia, wprowadzania uwag lub powoływania się na nie w każdym dochodzeniu, w którym takie sprawozdanie lub dowody się wykorzystuje. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń Komisja uwzględnia wszystkie stosowne dowody znajdujące się w aktach dochodzenia;
- d) przy składaniu skargi zgodnie z art. 5 lub wniosku o przegląd zgodnie z art. 11 przemysł unijny może opierać się na dowodach zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu, jeśli przestrzegają one norm dotyczących dowodów w świetle art. 5 ust. 9, aby uzasadnić obliczenie wartości normalnej;
- e) W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody zgodnie z art. 5 ust. 9 potwierdzające znaczące zakłócenia w rozumieniu lit. b) niniejszego ustępu, i podejmuje decyzję o wszczęciu dochodzenia na tej podstawie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania podaje ten fakt. Komisja zbiera dane niezbędne do umożliwienia konstruowania wartości normalnej zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Natychmiast po wszczęciu dochodzenia jego strony informuje się o odpowiednich źródłach, które Komisja zamierza wykorzystać w celu określenia wartości normalnej na podstawie lit. a) niniejszego ustępu, pozostawiając stronom 10 dni na przesłanie uwag. W tym celu zainteresowane strony otrzymują dostęp do akt obejmujących wszelkie dowody, na których opiera się organ prowadzący dochodzenie, bez uszczerbku dla art. 19. Dowody dotyczące istnienia znaczących zakłóceń mogą być brane pod uwagę, jedynie jeśli można je zweryfikować w odpowiednim czasie w ramach dochodzenia, zgodnie z art. 6 ust. 8.

▼ M1

7. W przypadku przywozu z krajów, które w momencie wszczęcia dochodzenia nie są członkami WTO i są wymienione w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽¹⁾, wartość normalną określa się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w odpowiednim reprezentatywnym kraju lub ceny stosowanej przy wywozie z takiego państwa trzeciego do innych państw, w tym do Unii, a w przypadku, gdy jest to niemożliwe, na podstawie innej uzasadnionej metody, w tym na podstawie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej w Unii za produkt podobny, w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowanej, tak by uwzględniała rozsądną marżę zysku.

Odpowiedni reprezentatywny kraj jest wybierany w oparciu o uzasadnioną metodę i z odpowiednim uwzględnieniem wiarygodnych informacji dostępnych w czasie wyznaczania, a zwłaszcza przy współpracy z co najmniej jednym eksporterem i producentem w tym kraju. W przypadku gdy jest więcej takich krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, krajom z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska. Uwzględnia się także ograniczenia czasowe. O ile to możliwe, wykorzystuje się odpowiedni reprezentatywny kraj będący przedmiotem tego samego dochodzenia.

Natychmiast po wszczęciu dochodzenia jego strony informuje się o wyznaczonym kraju, pozostawiając im 10 dni na przedstawienie uwag.

▼ B**B. CENA EKSPORTOWA**

8. Za cenę eksportową uważa się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt sprzedany na wywóz z kraju wywozu do Unii.

9. W przypadkach braku ceny eksportowej lub gdy okaże się, że jest ona niewiarygodna z powodu istnienia powiązania lub istnienia porozumienia kompensacyjnego pomiędzy eksporterem i importerem lub stroną trzecią, cena eksportowa może zostać skonstruowana na podstawie ceny, po której produkty przywożone po raz pierwszy odsprzedaje się niezależnemu nabywcy, a w przypadku gdy nie są one odsprzedawane niezależnemu nabywcy ani odsprzedawane w stanie, w jakim zostały przywiezione, na innej uzasadnionej podstawie.

W powyższych przypadkach dokonuje się dostosowania, uwzględniając wszystkie koszty, łącznie z cłami i podatkami, poniesione między przywozem a odsprzedażą, a także zyski, w celu ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej na poziomie granicy Unii.

Dostosowane pozycje obejmują koszty zwykle ponoszone przez importera, ale zapłacone przez jakikolwiek inny podmiot w Unii lub poza nią, który jest związany lub zawarł porozumienie kompensacyjne z importerem lub eksporterem, w tym zwykle koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, koszty dodatkowe, cła, cła antydumpingowe i inne podatki należne w kraju przywozu z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów, jak również uzasadnioną marżę ze sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

▼B**C. PORÓWNANIE**

10. Dokonuje się obiektywnego porównania ceny eksportowej z wartością normalną. Porównania dokonuje się na tym samym poziomie handlu, w odniesieniu do sprzedaży dokonanych w jak najbardziej zbliżonych okresach oraz z należyтым uwzględnieniem różnic wpływających na porównywalność cen. W przypadku gdy nie jest możliwe porównanie ustalonej wartości normalnej i ceny eksportowej na takiej podstawie, uwzględnia się, w formie dostosowania i oceniając każdy przypadek z osobna, różnice stwierdzonych czynników, które zostały zgłoszone i co do których wykazano, że mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność. Unika się powtórných dostosowań, w szczególności w przypadku różnic dotyczących bonifikat, rabatów, ilości i poziomu handlu. W przypadku spełnienia określonych warunków, czynniki, co do których można dokonać dostosowania, są następujące:

a) Właściwości fizyczne

Dokonuje się dostosowania ze względu na różnice w cechach fizycznych produktów. Wysokość dostosowań wynika z obiektywnej oceny wartości rynkowej tej różnicy.

b) Przywózowe należności celne i podatki pośrednie

Dokonuje się dostosowania wartości normalnej o kwotę odpowiadającą wszystkim opłatom przywózowym lub podatkom pośrednim od produktu podobnego oraz jego fizycznych składników, w przypadku gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju wywozu, opłaty te zaś nie zostały pobrane ani zwrócone w odniesieniu do produktu wywiezionego do Unii.

c) Bonifikaty, rabaty, ilości

Dokonuje się dostosowania z tytułu różnic bonifikat i rabatów, w tym udzielonych z uwagi na ilość sprzedanego towaru, o ile są one właściwie naliczone i bezpośrednio związane ze sprzedażą badaną w postępowaniu. Dostosowanie może także zostać dokonane z tytułu odroczonej bonifikat lub rabatów, jeżeli roszczenie jest poparte trwałą praktyką w poprzednich okresach, w tym zgodnością z warunkami wymaganymi do udzielania bonifikaty lub rabatu.

d) Poziom handlu

(i) Dokonuje się dostosowania z tytułu różnic w poziomach handlu, w tym różnic spowodowanych sprzedażą OEM (Original Equipment Manufacturer), jeżeli w sieci dystrybucji na obydwu rynkach zostanie wykazane, że cena eksportowa, w tym konstruowana cena eksportowa, występuje na innym poziomie handlowym niż wartość normalna, różnica zaś wpływa na porównywalność ceny, co odzwierciedlają stałe i znaczące różnice funkcji i cen sprzedawcy na różnych poziomach handlu na rynku wewnętrznym kraju wywozu. Kwota dostosowania opiera się na wartości rynkowej różnic;

▼B

(ii) niemniej jednak, w okolicznościach nieprzewidzianych w ppkt (i), w przypadku gdy niemożliwe jest ilościowe określenie różnicy w poziomie handlu, wskutek braku odnośnych poziomów na rynkach krajowych krajów wywozu lub gdy jasno wykazano, iż niektóre funkcje są wyraźnie powiązane z poziomami handlu, które nie są wykorzystywane do porównania, można dokonać specjalnego dostosowania.

e) Transport, ubezpieczenie, przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe

Dokonuje się dostosowania ze względu na różnice w poniesionych kosztach bezpośrednio związanych z dostarczeniem produktu objętego postępowaniem z obiektu eksportera do niezależnego nabywcy, w przypadku gdy koszty te są uwzględnione w pobieranych cenach. Koszty te obejmują transport, ubezpieczenie, przeładunek, załadunek i koszty dodatkowe.

f) Opakowanie

Dokonuje się dostosowania ze względu na różnice w odpowiednich kosztach, bezpośrednio związanych z opakowaniem produktu objętego postępowaniem.

g) Kredyt

Dokonuje się dostosowania ze względu na różnice kosztów wszelkich kredytów udzielonych na dokonanie danej sprzedaży, pod warunkiem że czynnik ten jest uwzględniony przy ustalaniu pobieranych cen.

h) Koszty ponoszone po sprzedaży

Dokonuje się dostosowania ze względu na różnice bezpośrednich kosztów udzielania poręczenia, gwarancji, pomocy technicznej serwisu i obsługi, zgodnie z przepisami prawa lub postanowieniami umowy sprzedaży.

i) Prowizje

Dokonuje się dostosowania ze względu na różnice w prowizjach naliczanych przy danej sprzedaży.

Pojęcie „marże” należy rozumieć również jako obejmujące narzut uzyskiwany przez podmiot gospodarczy od produktu lub od produktu podobnego, jeżeli funkcje takiego podmiotu gospodarczego są podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji.

j) Przeliczanie waluty

W przypadku gdy porównywanie cen wymaga przeliczania waluty, dokonuje się go po kursie wymiany z dnia sprzedaży, z wyjątkiem gdy z daną ceną eksportową bezpośrednio związana jest sprzedaż waluty obcej na rynkach terminowych, kiedy to stosuje się kurs wymiany w sprzedaży terminowej. Za datę sprzedaży zwykle uważa się datę wystawienia faktury, ale może być to także data umowy, zamówienia lub potwierdzenia zamówienia, jeżeli dokumenty te lepiej odzwierciedlają faktyczne warunki sprzedaży. Wahania kursów wymiany są pomijane, a eksporterzy mają 60 dni na reakcję na trwałe tendencje kursów wymiany w okresie objętym postępowaniem.

▼B

k) Inne czynniki

Dostosowania można również dokonać z tytułu różnic czynników, nieprzewidzianych w lit. a)–j), jeżeli zostanie wykazane, że wpływają one na porównywalność cen, stosownie do wymagań niniejszego ustępu, w szczególności jeżeli klienci płacą różne ceny na rynku krajowym wskutek różnic tych czynników.

D. MARGINES DUMPINGU

11. Z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów regulujących obiektywne porównanie, istnienie marginesów dumpingu w okresie objętym postępowaniem zwykle ustala się na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną cen we wszystkich transakcjach wywozowych do Unii lub na podstawie porównania poszczególnych wartości normalnych z poszczególnymi cenami eksportowymi do Unii w rozbiciu na poszczególne transakcje. Jednakże wartość normalna ustalona w oparciu o średnią ważoną może zostać porównana z cenami wszystkich indywidualnych transakcji wywozowych do Unii, o ile istnieje znaczna różnica w strukturze cen eksportowych pomiędzy poszczególnymi nabywcami, regionami lub okresami, zaś metody przewidziane w pierwszym zdaniu niniejszego ustępu nie odzwierciedlałyby pełnego zakresu praktyk dumpingowych. Przepisy niniejszego ustępu nie wykluczają zastosowania metody kontroli wyrywkowej, zgodnie z art. 17.

12. Margines dumpingu stanowi wielkość, o jaką wartość normalna przewyższa cenę eksportową. W przypadku wystąpienia różnych marginesów dumpingu może zostać ustalony średni ważony margines dumpingu.

*Artykuł 3***Ustalenie szkody**

1. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia termin „szkoda” oznacza, o ile nie określono inaczej, istotną szkodę dla przemysłu Unii, zagrożenie istotną szkodą dla przemysłu Unii lub istotne opóźnienie powstawania takiego przemysłu oraz jest interpretowany zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny:

a) wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych i jego wpływu na ceny produktów podobnych na rynku Unii; oraz

b) wpływu tego przywozu na przemysł Unii.

3. W odniesieniu do wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych uwzględnia się fakt, czy nastąpił jego znaczny wzrost w wartościach bezwzględnych bądź w stosunku do produkcji lub konsumpcji w Unii. W odniesieniu do wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny produktów unijnych uwzględnia się fakt, czy nastąpiło znaczne podcięcie cenowe przywozu towarów po

▼B

cenach dumpingowych w stosunku do cen unijnych produktów podobnych lub czy przywóz ten w inny sposób nie spowoduje znacznego spadku tych cen bądź zahamuje ich znaczny wzrost, który nastąpiłby w innych warunkach. Żaden z powyższych czynników brany pod uwagę osobno lub łącznie nie musi stanowić decydującej wskazówki.

4. Jeżeli przedmiotem dochodzenia antydumpingowego jest jednocześnie przywóz produktów z więcej niż jednego kraju, skutki tego przywozu ocenia się w sposób łączny, jedynie pod warunkiem że:

a) ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 i wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczną; oraz

b) łączna ocena skutków przywozu jest właściwa po uwzględnieniu warunków konkurencji między produktami przywożonymi oraz warunków konkurencji między produktami przywożonymi a unijnym produktem podobnym.

5. Ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na dany przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich istotnych czynników ekonomicznych i wskaźników oddziałujących na stan tego przemysłu, w tym faktu, czy przemysł wciąż przechodzi proces przewyciężania skutków przywozu po cenach dumpingowych lub subsydiowanego mającego miejsce w przeszłości; rozmiarów faktycznego marginesu dumpingu; faktycznego i potencjalnego spadku sprzedaży, zysków, produkcji, udziału w rynku, wydajności, stopy zwrotu z inwestycji i wykorzystania mocy produkcyjnych; czynników wpływających na ceny unijne; faktycznych i potencjalnych skutków w zakresie przepływów pieniężnych, zapasów, zatrudnienia, wynagrodzeń, rozwoju, zdolności do pozyskania kapitału lub inwestycji. Wykaz ten nie jest wyczerpujący, a żaden z tych czynników brany pod uwagę osobno lub łącznie nie musi stanowić decydującej wskazówki.

6. Należy wykazać, na podstawie dowodów zebranych w sprawie w odniesieniu do ust. 2, że przywóz towarów po cenach dumpingowych powoduje szkodę w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Obejmuje to w szczególności wykazanie, że wielkości lub poziomy cen, ustalone na podstawie ust. 3, wywierają wpływ na przemysł Unii, zgodnie z ust. 5, oraz że wpływ ten można uznać za istotny.

7. Inne niż przywóz produktów po cenach dumpingowych znane czynniki, w tym samym czasie powodujące szkodę dla przemysłu Unii, również poddaje się ocenie w celu stwierdzenia, czy spowodowana przez nie szkoda nie została przypisana przywozowi towarów po cenach dumpingowych na podstawie ust. 6. Czynniki, które można w tym kontekście poddać ocenie, to m.in.: wielkość i ceny przywożonych towarów niesprzedanych po cenach dumpingowych; zmniejszenie

▼B

popytu; zmiana struktury konsumpcji; restrykcyjne praktyki handlowe i konkurencja między producentami z krajów trzecich i producentami unijnymi; postęp technologiczny; wyniki wywozu i wydajność przemysłu Unii.

8. Skutki przywozu produktów po cenach dumpingowych ocenia się w odniesieniu do produkcji produktu podobnego przemysłu Unii, o ile dostępne dane umożliwiają oddzielną identyfikację tej produkcji na podstawie takich czynników, jak proces produkcyjny oraz obroty i zyski producenta. Jeżeli oddzielna identyfikacja tej produkcji nie jest możliwa, skutki dumpingu ocenia się poprzez zbadanie najbardziej zbliżonej grupy lub zakresu towarów obejmującego produkt podobny, dla którego dostępne są niezbędne informacje.

9. Zagrożenie istotną szkodą ustala się na podstawie faktów, a nie tylko domniemań, przypuszczeń, bądź odległych możliwości. Zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której dumping doprowadziłby do powstania szkody, muszą być jednoznacznie przewidziane i nieuchronne.

Ustalając zagrożenie istotną szkodą, powinno się uwzględnić takie czynniki, jak:

- a) znacząca stopa wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych na rynek Unii, wskazująca na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu;
- b) fakt, czy ma miejsce swobodne dysponowanie rezerwami mocy produkcyjnych po stronie eksportera lub nieuchronność znacznego zwiększenia tych mocy, wskazujące na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu wywozu towarów po cenach dumpingowych do Unii, przy uwzględnieniu dostępności innych rynków wywozowych, mogących wchłonąć dodatkowy wywóz;
- c) fakt, czy przywóz jest prowadzony po cenach, które mogłyby w znacznym stopniu spowodować obniżenie cen lub zapobiec ich wzrostowi, który w innych warunkach miałby miejsce, oraz po cenach, które mogłyby zwiększyć popyt na dalszy przywóz;
- d) stan zapasów produktu objętego postępowaniem.

Żaden z czynników wymienionych powyżej nie musi stanowić decydującej wskazówki, ale wszystkie uwzględnione czynniki muszą prowadzić do wniosku, że dalszy wywóz towarów po cenach dumpingowych jest nieunikniony i w przypadku braku działań ochronnych spowodowana zostanie istotna szkoda.

*Artykuł 4***Definicja przemysłu Unii****▼M2**

1. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „przemysł Unii” interpretuje się jako odnoszący się do wszystkich unijnych producentów produkujących podobne produkty lub do tych unijnych producentów, których łączna produkcja stanowi znaczną część całkowitej produkcji tych produktów w Unii, z wyjątkiem następujących przypadków:

▼B

- a) gdy producenci są powiązani z eksporterami lub importerami albo sami są importerami produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz po cenach dumpingowych, określenie „przemysł Unii” można rozumieć jako odnoszące się do pozostałej części producentów;
- b) w wyjątkowych okolicznościach obszar Unii dla danej produkcji można podzielić na dwa lub większą liczbę konkurencyjnych rynków, zaś producentów na każdym z tych rynków można traktować jak oddzielny przemysł, jeżeli:
 - (i) producenci na takim rynku sprzedają całą lub prawie całą swoją produkcję danego produktu na tym rynku; oraz
 - (ii) popyt na tym rynku nie jest w znacznym stopniu zaspokajany przez producentów danego produktu z innych obszarów Unii.

W takich okolicznościach szkoda może zostać stwierdzona nawet wówczas, gdy nie została wyrządzona znaczącej części przemysłu Unii, o ile występuje koncentracja przywozu towarów po cenach dumpingowych na taki odizolowany rynek oraz przywóz ten wyrządza szkodę wszystkim lub prawie wszystkim producentom na tym rynku.

2. Dla celów ust. 1 producenta uznaje się za powiązanego z eksporterami lub importerami wyłącznie w przypadku, gdy:

- a) jeden z nich bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugiego;
- b) obaj są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowani przez osobę trzecią; lub
- c) obaj bezpośrednio lub pośrednio kontrolują osobę trzecią, pod warunkiem że istnieją podstawy do uznania lub podejrzeń, iż na skutek powiązań dany producent postępuje odmiennie od producentów niepowiązanych.

Do celów niniejszego ustępu osobę uznaje się za kontrolującą inną osobę, w przypadku gdy ma ona prawne lub faktyczne możliwości kierowania lub ograniczania działania drugiej osoby.

3. W przypadku uznania przemysłu Unii za odnoszący się do produkcji w określonym regionie eksporterzy mają możliwość składania zobowiązania cenowego na podstawie art. 8 w odniesieniu do danego regionu. W takich przypadkach przy ocenie interesu Unii w zakresie środków uwzględnia się w szczególności interes danego regionu. Jeżeli właściwe zobowiązania nie zostaną przyjęte bezzwłocznie lub występują okoliczności określone w art. 8 ust. 9 i 10, można nałożyć cło tymczasowe lub ostateczne w stosunku do Unii jako całości. W takich przypadkach w miarę możliwości cła mogą być ograniczone do określonych producentów lub eksporterów.

4. Przepisy art. 3 ust. 8 stosuje się do niniejszego artykułu.

▼ B*Artykuł 5***Wszczęcie postępowania**

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 6, dochodzenie mające na celu ustalenie występowania, stopnia i skutków domniemanego dumpingu wszczyna się na pisemny wniosek każdej osoby fizycznej lub prawnej albo organizacji nieposiadającej osobowości prawnej, działającej w imieniu przemysłu Unii.

▼ M2

Wnioski mogą również być wnoszone wspólnie przez przemysł Unii – lub przez osobę fizyczną bądź prawną lub organizację nieposiadającą osobowości prawnej działającą w ich imieniu – oraz związki zawodowe lub mogą być popierane przez związki zawodowe. Powyższe nie ma wpływu na możliwość wycofania wniosku przez przemysł Unii.

▼ B

Wniosek można kierować do Komisji lub do państwa członkowskiego, które przekazuje go Komisji. Komisja przesyła państwom członkowskim odpisy każdego otrzymanego wniosku. Wniosek uznaje się za złożony pierwszego dnia roboczego po dostarczeniu go Komisji przesyłką poleconą lub za potwierdzeniem odbioru przez Komisję.

Jeżeli, mimo braku wniosku, państwo członkowskie posiada wystarczające dowody występowania dumpingu i wynikającej z niego szkody dla przemysłu Unii, dowody te państwo członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji.

▼ M2

1a. Komisja ułatwia dostęp do instrumentu ochrony handlu zróżnicowanym i rozczłonkowanym sektorom przemysłu, składającym się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) za pośrednictwem wyspecjalizowanego punktu pomocy dla MŚP, na przykład poprzez podnoszenie ich poziomu wiedzy, udzielanie ogólnych informacji i wyjaśnień na temat procedur oraz sposobu składania wniosków, wydawanie standardowych kwestionariuszy we wszystkich językach urzędowych Unii i odpowiadanie na pytania ogólne, nie dotyczące konkretnych spraw.

Punkt pomocy dla MŚP udostępnia standardowe formularze statystyczne, które mają być przedkładane do celów wykazania zdolności do udziału w postępowaniu, oraz kwestionariusze.

▼ B

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać dowody na istnienie dumpingu, szkody i związku przyczynowego między zarzucanym przywozem towarów po cenach dumpingowych a zarzucaną szkodą. Wniosek zawiera następujące dostępne składającemu informacje:

- a) dane dotyczące składającego wniosek oraz dane na temat wielkości i wartości produkcji unijnej produktów podobnych wnioskodawcy. Jeżeli składany jest pisemny wniosek w imieniu przemysłu Unii, należy określić przemysł, w imieniu którego składany jest wniosek, poprzez przedstawienie wykazu znanych producentów produktu podobnego w Unii (lub stowarzyszeń producentów produktu podobnego w Unii) oraz, w miarę możliwości, dane na temat wielkości i wartości produkcji produktu podobnego w Unii, wytwarzanej przez tych producentów;

▼ B

- b) pełny opis produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz po cenach dumpingowych, ze wskazaniem kraju lub krajów pochodzenia lub wywozu, dane dotyczące każdego eksportera lub zagranicznego producenta znanego składającemu wniosek, oraz listę znanych mu osób importujących dany produkt;

- c) ceny, po których sprzedawany jest dany produkt z przeznaczeniem dla konsumenta na rynku wewnętrznym kraju lub krajów pochodzenia lub wywozu (lub gdy jest to właściwe, ceny, po których produkt jest sprzedawany z kraju/krajów pochodzenia lub wywozu do państwa trzeciego/państw trzecich albo informacje na temat konstruowanej wartości produktu) oraz ceny eksportowe lub, w miarę potrzeby, ceny, po których produkt po raz pierwszy odsprzedawany jest niezależnemu nabywcy w Unii;

- d) zmiany w wielkości przywozu produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz po cenach dumpingowych, jego wpływ na ceny produktu podobnego na rynku Unii i wpływ na przemysł Unii, zgodnie z istotnymi czynnikami i wskaźnikami oddziałującymi na stan tego przemysłu wymienionymi w art. 3 ust. 3 i 5.

3. Komisja w możliwym zakresie bada dokładność i adekwatność materiału dowodowego przedstawionego we wniosku, w celu ustalenia, czy informacje te są wystarczające do wszczęcia postępowania.

4. Dochodzenie wszczyna się na podstawie ust. 1 wyłącznie wtedy, gdy zostanie ustalone, na podstawie poparcia lub sprzeciwu wyrażonego przez producentów produktu podobnego w Unii, że wniosek został złożony przez przemysł Unii lub w jego imieniu. Wniosek uznaje się za złożony przez przemysł Unii lub w jego imieniu, jeżeli popierają go producenci unijni, których całkowita produkcja stanowi ponad 50 % łącznej produkcji produktu podobnego tej części przemysłu Unii, która wyraża poparcie lub sprzeciw w stosunku do wniosku. Jednakże nie wszczyna się postępowania, jeżeli udział producentów unijnych w sposób wyraźny popierających wniosek stanowi mniej niż 25 % całkowitej produkcji produktu podobnego wytwarzanej przez przemysł Unii.

5. Jeżeli nie została podjęta decyzja o wszczęciu dochodzenia, władze nie podają do publicznej wiadomości wniosku o wszczęcie dochodzenia. Jednakże po otrzymaniu właściwie umotywowanego wniosku i przed działaniami zmierzającymi do wszczęcia dochodzenia zawiadamia się rząd kraju wywozu, którego dotyczyć ma dochodzenie.

6. Jeżeli, w szczególnych okolicznościach, Komisja podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia bez złożenia przez przemysł Unii lub w jego imieniu pisemnego wniosku o wszczęcie dochodzenia, postępowanie to wszczyna się w oparciu o dowody istnienia dumpingu, szkody i związku przyczynowego, ustalone zgodnie z ust. 2, uzasadniające jego wszczęcie. Gdy Komisja ustali konieczność wszczęcia takiego dochodzenia, informuje o tym państwa członkowskie.

▼B

7. Decyzję o wszczęciu dochodzenia podejmuje się, rozpatrując równocześnie dowody istnienia zarówno dumpingu, jak i szkody. Wniosek oddala się w przypadku, gdy dowody na istnienie dumpingu lub szkody mające uzasadnić wszczęcie postępowania w danej sprawie nie są wystarczające. Nie wszczyna się postępowania przeciwko krajom, których przywóz stanowi mniej niż 1 % rynku, chyba że kraje te łącznie zapewniają 3 % lub więcej konsumpcji Unii.

8. Wniosek można wycofać przed wszczęciem postępowania; w takim przypadku uznaje się, że nie został on złożony.

9. W przypadku gdy materiał dowodowy w sposób oczywisty jest wystarczający do wszczęcia postępowania, Komisja wszczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku i publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku przedstawienia niewystarczającego materiału dowodowego wnioskodawca zostaje o tym fakcie poinformowany w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku do Komisji. O swojej analizie wniosku Komisja informuje państwa członkowskie w zwykłych okolicznościach w ciągu 21 dni od daty złożenia wniosku Komisji.

10. Poprzez zawiadomienie o rozpoczęciu postępowania ogłasza się wszczęcie dochodzenia; ponadto zawiadomienie wskazuje produkt i kraje objęte postępowaniem, zawiera streszczenie uzyskanych informacji, powiadamia o możliwości przekazywania Komisji wszelkich informacji mogących mieć znaczenie.

Zawiadomienie określa terminy, w których zainteresowane strony mogą zgłosić swój udział w postępowaniu, przedstawić stanowisko w formie pisemnej i przekazać informacje, jeżeli te opinie i informacje mają zostać uwzględnione w toku dochodzenia. Zawiadomienie określa także terminy, w których zainteresowane strony mogą wnioskować o wyznaczenie posiedzenia wyjaśniającego przez Komisję, zgodnie z art. 6 ust. 5.

11. Komisja informuje o wszczęciu postępowania eksporterów i importerów, których zgodnie z jej informacjami ma ono dotyczyć, oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia, jak również przedstawiciele kraju wywozu i wnioskodawców postępowania oraz, należycie zabezpieczając informacje poufne, przekazuje pełny tekst pisemnego wniosku, otrzymanego na podstawie ust. 1, znanym jej eksporterom i władzom kraju wywozu, jak również na żądanie udostępnia go innym zainteresowanym stronom. Jeżeli liczba eksporterów jest szczególnie duża, pełny tekst pisemnego wniosku może być przekazany jedynie władzom kraju wywozu lub odpowiedniemu stowarzyszeniu handlowemu.

12. Postępowanie antydumpingowe nie może utrudniać procedur odprawy celnej.

*Artykuł 6***Dochodzenie**

1. Po wszczęciu postępowania Komisja we współpracy z państwami członkowskimi rozpoczyna dochodzenie na szczeblu Unii. Zakres tego dochodzenia obejmuje zarówno dumping, jak i szkodę, które badane są jednocześnie.

▼B

Aby ustalenia były reprezentatywne, określa się okres objęty dochodzeniem, który w przypadku dumpingu co do zasady obejmuje nie mniej niż sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających wszczęcie postępowania.

Informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zwykle nie są brane pod uwagę.

2. Strony otrzymujące kwestionariusz stosowany przy postępowaniu antydumpingowym mają co najmniej 30 dni na udzielenie odpowiedzi. Dla eksporterów okres ten rozpoczyna się z dniem otrzymania kwestionariusza; przy czym za dzień otrzymania kwestionariusza uznaje się dzień przypadający po tygodniu od dnia wysłania kwestionariusza do eksportera lub przekazania właściwemu przedstawicielstwu dyplomatycznemu kraju wywozu. 30-dniowy okres może zostać przedłużony, przy odpowiednim uwzględnieniu terminów postępowania, pod warunkiem że dana strona przedstawi odpowiednie powody dla takiego przedłużenia, uzasadnione szczególnymi okolicznościami.

3. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie są zobowiązane podjąć wszelkie kroki niezbędne do spełnienia tego żądania.

Państwa członkowskie przesyłają Komisji wymagane informacje wraz z wynikami wszelkich przeprowadzonych inspekcji, kontroli i postępowań.

W przypadku gdy informacje te stanowią przedmiot ogólnego zainteresowania lub gdy państwo członkowskie wnioskowało o ich przekazanie, Komisja przekazuje je innym państwom członkowskim, pod warunkiem że informacje te nie są poufne; w takim przypadku przekazuje się ich jawne streszczenie.

4. Komisja może wystąpić z żądaniem dokonania przez państwa członkowskie niezbędnych kontroli i inspekcji, w szczególności wśród importerów, handlowców i producentów unijnych oraz przeprowadzenia postępowań w państwach trzecich, pod warunkiem że zainteresowane przedsiębiorstwa wyrażą na to zgodę, a rząd danego kraju został oficjalnie powiadomiony i nie zgłasza sprzeciwu.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie kroki konieczne do spełnienia tych żądań Komisji.

Na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego urzędnicy Komisji mogą towarzyszyć urzędnikom państw członkowskich w wykonywaniu ich obowiązków.

5. Zainteresowane strony, które się zgłosiły zgodnie z art. 5 ust. 10, zostaną wysłuchane, o ile wystąpią z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające w terminie określonym w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wskazując, dlaczego są zainteresowane wynikiem postępowania i że istnieją szczególne powody, dla których strony te powinny zostać wysłuchane.

6. Na odpowiedni wniosek umożliwia się importerom, eksporterom, przedstawicielom rządu kraju wywozu i wnioskodawcom, którzy dokonali zgłoszenia zgodnie z art. 5 ust. 10, spotkanie ze stronami o przeciwnych interesach, w celu przedstawienia odmiennych opinii i kontrargumentów.

▼ B

Zapewniając takie możliwości, należy uwzględnić potrzebę zachowania poufności i wygody stron.

Żadna ze stron nie ma obowiązku uczestnictwa w spotkaniu i niestawiennictwo nie wpływa negatywnie na jej pozycję w danej sprawie.

Informacje ustne przekazane na podstawie niniejszego ustępu uwzględnia się, jeżeli zostaną one następnie potwierdzone na piśmie.

▼ M2

7. Producenci unijni, związki zawodowe, importerzy, eksporterzy, ich reprezentatywne stowarzyszenia, organizacje użytkowników i organizacje konsumenckie, zgłaszający się zgodnie z art. 5 ust. 10, oraz przedstawiciele kraju wywozu, mogą na pisemny wniosek zapoznać się ze wszystkimi informacjami – z wyjątkiem wewnętrznych dokumentów sporządzonych przez organy Unii lub jej państwa członkowskie – udostępnionymi przez każdą ze stron dochodzenia, mającymi znaczenie dla przedstawienia ich stanowisk, niepoufnymi w rozumieniu art. 19 i wykorzystywanymi w ramach dochodzenia.

▼ B

Strony te mogą odnosić się do uzyskanych informacji, zaś ich komentarze będą brane pod uwagę, o ile zostaną odpowiednio uzasadnione.

8. Z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 18 informacje udostępnione przez zainteresowane strony i na podstawie których dokonano ustaleń są w możliwym zakresie badane pod względem zgodności z rzeczywistością.

▼ M2

9. W przypadku postępowania wszczętego na podstawie art. 5 ust. 9 dochodzenie, jeśli to możliwe, zostaje zakończone w ciągu jednego roku. W każdym przypadku dochodzenia takie we wszystkich sprawach zostają zakończone w ciągu 14 miesięcy od daty ich wszczęcia w oparciu o ustalenia poczynione na podstawie art. 8 w odniesieniu do zobowiązań lub ustalenia poczynione na podstawie art. 9 w odniesieniu do podjęcia ostatecznych działań. Okresy objęte dochodzeniem w miarę możliwości pokrywają się z rokiem obrotowym, zwłaszcza w przypadku różnicowanych i rozczłonkowanych sektorów, składających się głównie z MŚP.

10. Unijni producenci produktu podobnego są wzywani do podjęcia współpracy z Komisją w ramach dochodzeń, które wszczęto zgodnie z art. 5 ust. 6.

11. W Komisji funkcjonuje biuro rzecznika praw stron w postępowaniach, który zapewnia możliwość skutecznego korzystania z praw procesowych przez zainteresowane strony; uprawnienia i zakres odpowiedzialności rzecznika praw stron w postępowaniach są określone w mandacie przyjętym przez Komisję.

▼ B*Artykuł 7***Środki tymczasowe****▼ M2**

1. Cła tymczasowe mogą zostać nałożone, jeżeli:

a) postępowanie zostało wszczęte zgodnie z art. 5;

▼ M2

- b) zostało wydane odpowiednie zawiadomienie oraz stworzono zainteresowanym stronom odpowiednią możliwość przedstawienia informacji i uwag zgodnie z art. 5 ust. 10;
- c) wstępnie stwierdzono istnienie dumpingu i wynikającą z niego szkodę dla przemysłu Unii; oraz
- d) interes Unii wymaga interwencji w celu zapobieżenia takiej szkodzi.

Cła tymczasowe nakłada się nie wcześniej niż 60 dni od wszczęcia postępowania i co do zasady nie później niż siedem miesięcy od wszczęcia postępowania, a w każdym razie nie później niż osiem miesięcy od tej daty.

Cel tymczasowych nie nakłada się w okresie trzech tygodni od przesłania informacji do zainteresowanych stron zgodnie z art. 19a (okres wcześniejszego informowania). Dostarczenie takich informacji pozostaje bez uszczerbku dla późniejszych powiązanych decyzji, które mogą zostać podjęte przez Komisję.

W terminie do dnia 9 czerwca 2020 r. Komisja dokonuje przeglądu, czy w okresie wcześniejszego informowania nastąpił znaczny wzrost przywozu i czy, jeżeli wzrost taki nastąpił, spowodował dodatkową szkodę dla przemysłu Unii pomimo środków, jakie Komisja mogła przyjąć na podstawie art. 14 ust. 5a i art. 9 ust. 4. Przegląd opiera się w szczególności na danych zgromadzonych na podstawie art. 14 ust. 6 oraz wszelkich odpowiednich informacjach, którymi dysponuje Komisja. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 23a w celu zmiany czasu trwania okresu wcześniejszego informowania na dwa tygodnie w przypadku wystąpienia znacznego wzrostu przywozu, który spowodował dodatkową szkodę, i na cztery tygodnie, jeżeli ten wzrost nie wystąpił.

Komisja podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej informacje o zamiarze nałożenia celów tymczasowych, w tym o możliwych stawkach celnych, w momencie przekazania zainteresowanym stronom informacji zgodnie z art. 19a.

▼ B

2. Wysokość tymczasowego cła antydumpingowego nie może przekroczyć wstępnie ustalonego marginesu dumpingu, lecz powinna ona być niższa od tego marginesu, jeżeli takie niższe cło byłoby wystarczające do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii.

▼ M2

2a. Sprawdzając, czy cło niższe od marginesu dumpingu wystarczy do usunięcia szkody, Komisja uwzględnia, czy w odniesieniu do danego produktu występują zakłócenia handlu surowcami.

Do celów niniejszego ustępu za zakłócenia handlu surowcami uznaje się następujące środki: systemy podwójnych cen, należności wywozowe, wywozowy podatek wyrównawczy, kontyngent wywozowy, zakaz wywozu, podatek od wywozu, wymóg uzyskania zezwolenia, minimalna cena eksportowa, obniżka kwoty zwrotu lub wykluczenie możliwości

▼ M2

zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT), ograniczenia w punkcie odprawy celnej dla eksporterów, wykaz kwalifikowanych eksporterów, obowiązek dostaw na rynek krajowy, prawo do wydobycia jedynie na własne potrzeby przedsiębiorstwa (*captive mining*), jeśli ceny danego surowca są znacznie niższe od cen na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23a w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez dodanie dalszych zakłóceń handlu surowcami do wykazu, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, jeśli przygotowany przez OECD wykaz ograniczeń w wywozie surowców przemysłowych lub wszelkie inne bazy danych OECD, które zastępują ten wykaz, określają inne rodzaje środków.

Dochodzenie obejmuje wszelkie zakłócenia handlu surowcami wymienione w akapicie drugim niniejszego ustępu, co do których Komisja posiada wystarczające dowody ich występowania zgodnie z art. 5.

Do celów niniejszego rozporządzenia na pojedynczy surowiec, nieprzetworzony lub przetworzony, w tym energię, w przypadku którego stwierdzono zakłócenia, musi przypadać nie mniej niż 17 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem. Do celów tego obliczenia stosuje się niezakłóconą cenę danego surowca ustaloną na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych.

2b. Jeżeli Komisja, na podstawie wszystkich dostarczonych informacji, może jednoznacznie stwierdzić, że w interesie Unii jest, aby określić kwoty ceł tymczasowych zgodnie z ust. 2a niniejszego artykułu, ust. 2 niniejszego artykułu nie ma zastosowania. Komisja aktywnie dąży do uzyskania od zainteresowanych stron informacji pozwalających jej ustalić, czy zastosowanie ma mieć ust. 2 czy ust. 2a niniejszego artykułu. W związku z tym Komisja analizuje wszystkie stosowne informacje, takie jak informacje o wolnych mocach w kraju wywozu, konkurencji o surowce i wpływie na łańcuchy dostaw dla przedsiębiorstw unijnych. Przy braku współpracy Komisja może stwierdzić, że w interesie Unii leży zastosowanie ust. 2a niniejszego artykułu. Przeprowadzając test dotyczący interesu Unii zgodnie z art. 21, szczególną uwagę poświęca się tej kwestii.

2c. Jeżeli margines szkody jest obliczany według ceny docelowej, użyty zysk docelowy ustala się z uwzględnieniem takich czynników, jak poziom zyskowności przed wzrostem przywozu z państwa objętego dochodzeniem, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie może być niższa niż 6 %.

2d. Przy ustalaniu ceny docelowej należy uwzględnić rzeczywisty koszt produkcji wytwarzanej przez przemysł Unii, wynikający z wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska oraz protokołów do nich, których Unia jest stroną, a także z konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) wymienionych w załączniku Ia do

▼ M2

niniejszego rozporządzenia. Ponadto uwzględnia się przyszłe koszty, które nie zostały uwzględnione w ust. 2c niniejszego artykułu, które wynikają z tych umów i konwencji i które przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2.

▼ B

3. Cła tymczasowe są zabezpieczone w formie gwarancji, a dopuszczenie danych produktów do wolnego obrotu w Unii jest uzależnione od zapewnienia takiej gwarancji.

4. Komisja przyjmuje środki tymczasowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 4.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie wystąpi z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji i warunki określone w ust. 1 zostaną spełnione, najpóźniej w ciągu pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku Komisja podejmuje decyzję, czy tymczasowe cło antidumpingowe powinno zostać nałożone.

6. Cło tymczasowe może zostać nałożone na okres sześciu miesięcy, a następnie przedłużone o kolejne trzy miesiące lub od razu nałożone na dziewięć miesięcy. Jednakże może ono zostać przedłużone lub nałożone na dziewięć miesięcy jedynie w przypadku, gdy eksporterzy reprezentujący znaczny udział procentowy danego obrotu wystąpią z takim wnioskiem lub nie zgłoszą sprzeciwu po otrzymaniu zawiadomienia od Komisji.

*Artykuł 8***Zobowiązania cenowe****▼ M2**

1. W przypadku wstępnego stwierdzenia dumpingu i szkody Komisja może, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, przyjąć złożoną przez eksportera ofertę zadowalającego, dobrowolnego zobowiązania do zmiany cen lub zaprzestania wywozu po cenach dumpingowych, jeżeli szkodliwe efekty dumpingu zostaną dzięki temu usunięte.

W takim przypadku oraz tak długo, jak takie zobowiązania pozostają w mocy, odpowiednio do przypadku cła tymczasowe nałożone przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 1 albo cła ostateczne nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami.

Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe niż jest to niezbędne do wyeliminowania marginesu dumpingu, natomiast są niższe od marginesu dumpingu, w przypadku gdy taka podwyżka byłaby odpowiednia do usunięcia szkody dla przemysłu Unii.

Przy ocenie, czy wynikająca z takich zobowiązań podwyżka cen niższa niż margines dumpingu wystarczy do usunięcia szkody, odpowiednio stosuje się art. 7 ust. 2a, 2b, 2c i 2d.

▼ B

2. Złożenie zobowiązania może być zasugerowane przez Komisję, ale eksporterzy nie mają obowiązku jego podejmowania. Fakt, że eksporter nie złożył zobowiązania lub nie skorzystał z zaproszenia do jego złożenia, w żaden sposób nie wpływa na ocenę danej sprawy.

Jednakże może zostać stwierdzone, że zagrożenie szkodą jest bardziej prawdopodobne, jeżeli przywóz produktów po cenach dumpingowych będzie kontynuowany. Zobowiązania nie są od eksporterów wymagane ani akceptowane, jeżeli dumping i spowodowana nim szkoda nie zostały wstępnie ustalone.

▼ M2

Z wyjątkiem szczególnych okoliczności oferty zobowiązań składa się nie później niż pięć dni przed końcem okresu, w którym można składać oświadczenia na podstawie art. 20 ust. 5, tak aby zapewnić innym stronom możliwość przedstawienia uwag.

3. Oferowane zobowiązania nie muszą zostać zaakceptowane, jeżeli ich przyjęcie uznaje się za nierealistyczne, przykładowo gdy liczba rzeczywistych lub potencjalnych eksporterów jest zbyt duża, lub ze względu na inne przyczyny, w tym wynikające z założeń polityki ogólnej, które obejmują w szczególności zasady i zobowiązania określone w wielostronnych umowach dotyczących ochrony środowiska oraz protokołach do nich, których Unia jest stroną, a także konwencjach MOP wymienionych w załączniku Ia do niniejszego rozporządzenia. Zainteresowanemu eksporterowi można podać powody, dla których proponuje się odrzucić ofertę zobowiązania oraz można umożliwić mu przedstawienie uwag w tej sprawie. Powody odrzucenia są określane w ostatecznej decyzji.

4. Strony oferujące zobowiązanie mają obowiązek przedstawienia także jego niepoufnej wersji spełniającej wymogi art. 19, tak aby strony dochodzenia, Parlament Europejski i Rada mogły mieć do niej dostęp.

Ponadto przed przyjęciem wszelkich takich ofert przemysł Unii ma możliwość przedstawienia uwag dotyczących głównych warunków zobowiązania.

▼ B

5. Jeżeli zobowiązania przyjęto, postępowanie zostaje zakończone. Komisja kończy postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3.

6. Jeżeli zobowiązania zostaną przyjęte, dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody zwykle zostaje dokończony. W takim przypadku, jeżeli stwierdzono brak dumpingu lub szkody, zobowiązanie automatycznie wygasa, z wyjątkiem przypadków, w których stwierdzenie takie jest w dużej mierze wynikiem istnienia zobowiązania. W takich wypadkach można wymagać kontynuacji zobowiązania przez uzasadniony okres.

W przypadku gdy dumping lub szkoda zostaną potwierdzone, zobowiązanie trwa nadal, zgodnie z jego warunkami i przepisami niniejszego rozporządzenia.

▼ B

7. Na eksportera, którego zobowiązanie zostało przyjęte, Komisja nakłada obowiązek okresowego przekazywania informacji niezbędnych do spełnienia zobowiązania oraz do weryfikacji odpowiednich danych. Niezastosowanie się do tego wymogu stanowi naruszenie zobowiązania.

8. W przypadku przyjęcia zobowiązań od określonych eksporterów podczas postępowania, dla celów art. 11, uznaje się je za wchodzące w życie od daty zakończenia dochodzenia dla danego kraju wywozu.

9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron, lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje wycofane odpowiednio w drodze decyzji Komisji albo rozporządzenia Komisji, a tymczasowe cło nałożone przez Komisję zgodnie z art. 7 lub ostateczne cło nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 stosuje się automatycznie, przy zapewnieniu, aby zainteresowany eksporter, z wyjątkiem przypadku, gdy eksporter ten wycofał zobowiązanie, miał możliwość wypowiedzenia się. Gdy Komisja postanawia wycofać zobowiązanie, informuje państwa członkowskie.

Każda zainteresowana strona albo państwo członkowskie może przedstawić informację zawierającą dowody *prima facie* naruszenia zobowiązania. Późniejszej oceny, czy nastąpiło naruszenie zobowiązania, dokonuje się zazwyczaj w terminie sześciu miesięcy, jednak nie później niż w ciągu dziewięciu miesięcy od nalezycie uzasadnionego wniosku.

Komisja może wnioskować o pomoc do organów państw członkowskich właściwych do monitorowania zobowiązań.

10. Cło tymczasowe może zostać nałożone, stosownie do art. 7, w oparciu o najlepsze posiadane informacje, w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia zobowiązania lub w przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania, jeżeli postępowanie, które doprowadziło do zobowiązania, nie zostało zakończone.

*Artykuł 9***Zakończenie bez wprowadzenia środków, nałożenie cel ostatecznych**

1. W przypadku wycofania wniosku postępowanie może zostać zakończone, chyba że będzie to sprzeczne z interesem Unii.

2. Jeżeli środki ochronne nie są konieczne, dochodzenie lub postępowanie zostaje zakończone. Komisja kończy dochodzenie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3.

▼ M2

3. W przypadku postępowania wszczętego na podstawie art. 5 ust. 9 szkodę uważa się co do zasady za nieznaczną, jeżeli dany przywóz jest mniejszy od wielkości określonych w art. 5 ust. 7. Postępowanie takie zostaje natychmiast zakończone w przypadku stwierdzenia, że margines dumpingu wynosi mniej niż 2 % wyrażone jako udział procentowy w cenie eksportowej.

▼ M2

4. Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz jeżeli interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 21, Komisja nakłada ostateczne cło antydumpingowe zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3. W przypadku obowiązywania ceł tymczasowych Komisja wszczyna tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła.

Kwota cła antydumpingowego nie może przekraczać stwierdzonego marginesu dumpingu, lecz powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii. Art. 7 ust. 2a, 2b, 2c i 2d stosuje się odpowiednio.

Jeżeli Komisja nie rejestruje przywozu, ale stwierdza, na podstawie analizy wszelkich odpowiednich informacji, którymi dysponuje przy przyjmowaniu środków ostatecznych, że w okresie wcześniejszego informowania ma miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, Komisja uwzględnia dodatkową szkodę wynikającą z tego wzrostu, ustalając margines szkody na okres nie dłuższy niż ten, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

▼ B

5. Cło antydumpingowe nakłada się w odpowiedniej wysokości dla każdego przypadku, w sposób niedyskryminujący, na przywóz towarów ze wszystkich źródeł, co do którego stwierdzono, że jest dumpingowy i powoduje szkodę, z wyłączeniem przywozu towarów ze źródeł, z których zobowiązania na podstawie niniejszego rozporządzenia zostały przyjęte.

W rozporządzeniu wprowadzającym środki antydumpingowe określa się cło dla każdego dostawcy lub, jeżeli jest to niewykonalne, dla danego państwa dokonującego dostaw. Dostawcy, którzy są prawnie odrębni od innych dostawców lub którzy są prawnie odrębni od państwa, mogą jednak być uznawani na potrzeby określenia cła za pojedynczy podmiot. Do celów stosowania niniejszego akapitu mogą być uwzględniane takie czynniki, jak istnienie powiązań strukturalnych lub korporacyjnych między dostawcami a państwem lub między dostawcami, kontrola lub znaczący wpływ ze strony państwa w odniesieniu do ustalania cen i produkcji, lub struktura gospodarcza państwa dokonującego dostaw.

6. W przypadku gdy Komisja ograniczyła zakres postępowania zgodnie z art. 17, cło antydumpingowe nakładane na przywóz dokonywany przez eksporterów lub producentów, którzy dokonali zgłoszenia zgodnie z art. 17, ale nie zostali objęci tym postępowaniem, nie może przekroczyć średniego ważonego marginesu dumpingu stwierdzonego w odniesieniu do stron ujętych w próbie, bez względu na to, czy normalna wartość dla tych stron została określona na podstawie art. 2 ust. 1–6 lub art. 2 ust. 7 lit. a).

Dla celów niniejszego ustępu Komisja pomija marginesy zerowe i *de minimis* oraz marginesy ustalone w warunkach określonych w art. 18.

Indywidualną stawkę cła stosuje się wobec przywozu dokonywanego przez każdego eksportera lub producenta, któremu przyznano indywidualne traktowanie, zgodnie z art. 17.

▼B*Artykuł 10***Moc wsteczna**

1. Środki tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do wolnego obrotu po wejściu w życie środka przyjętego na mocy odpowiednio art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 4, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe i ostatecznie ustalono istnienie dumpingu oraz szkody, Komisja decyduje, bez względu na fakt, czy zostanie nałożone ostateczne cło antydumpingowe, jaka część cła tymczasowego powinna być ostatecznie pobrana.

Dla tego celu określenie „szkoda” nie obejmuje istotnego opóźnienia w powstawaniu przemysłu Unii ani zagrożenia istotną szkodą, chyba że zostanie stwierdzone, że w przypadku braku środków tymczasowych istotna szkoda byłaby powstała. W pozostałych przypadkach, obejmujących takie zagrożenie lub opóźnienie, wszelkie kwoty tymczasowe zostaną zwolnione, a cła ostateczne mogą zostać nałożone wyłącznie od daty ostatecznego ustalenia istnienia zagrożenia lub istotnego opóźnienia.

3. Jeżeli ostateczne cło antydumpingowe jest wyższe od cła tymczasowego, różnicy nie pobiera się. Jeżeli ostateczne cło jest niższe od cła tymczasowego, wysokość cła ustala się ponownie. Jeżeli ostateczne ustalenia są negatywne, cło tymczasowe nie jest potwierdzane.

4. Ostateczne cło antydumpingowe może zostać nałożone na produkty, które zostały wprowadzone do konsumpcji nie wcześniej niż 90 dni przed datą zastosowania środków tymczasowych, ale nie przed wszczęciem postępowania, pod warunkiem że:

- a) przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 14 ust. 5;
- b) Komisja umożliwiła zainteresowanym importerom przedstawienie swych uwag;
- c) dany produkt w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu w dłuższym okresie lub importer był świadomy albo powinien być świadomy dumpingu w zakresie jego rozmiarów i szkody, domniemanej bądź stwierdzonej; oraz
- d) poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone.

5. W przypadkach naruszenia lub wycofania zobowiązania cło ostateczne może być pobrane od produktów wprowadzonych do wolnego obrotu nie później niż 90 dni przed zastosowaniem środków tymczasowych, pod warunkiem że przywóz ten został zarejestrowany zgodnie z art. 14 ust. 5 i takie wsteczne traktowanie nie dotyczy przywozu produktów dokonanego przed naruszeniem lub wycofaniem zobowiązania.

▼ B*Artykuł 11***Okres działania środka, przeglądy oraz zwroty cel**

1. Środek antydumpingowy pozostaje w mocy jedynie w okresie i w zakresie niezbędnym do przeciwdziałania dumpingowi, który powoduje szkodę.

2. Ostateczny środek antydumpingowy wygasa pięć lat po jego wprowadzeniu lub pięć lat od daty zakończenia ostatniego przeglądu przeprowadzonego po wprowadzeniu środków w odniesieniu do dumpingu i szkody, chyba że podczas przeglądu stwierdzono, że wygaśnięcie doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Taki przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych wszczyna się z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony w imieniu producentów unijnych, a środek pozostaje w mocy do czasu zakończenia tego przeglądu.

▼ M2

Przeгляд wygaśnięcia środków antydumpingowych wszczyna się w przypadku, gdy wniosek o jego wszczęcie zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Prawdopodobieństwo takie można wykazać, np. dowodząc kontynuacji dumpingu i szkody lub dowodząc, że wyeliminowanie szkody w części lub całości wynika z zastosowania środków, lub dowodząc, że sytuacja eksporterów lub warunki rynkowe mogą wskazywać na prawdopodobieństwo dalszego występowania szkodliwego dumpingu, lub dowodząc, że wciąż występują zakłócenia handlu surowcami.

▼ B

Podczas postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego ustępu eksporterom, importerom oraz przedstawicielom kraju wywozu i producentom unijnym zapewnia się możliwość odparcia zarzutów oraz rozszerzenia i skomentowania kwestii wyszczególnionych we wniosku o wszczęcie tego przeglądu, zaś wnioski formułuje się z uwzględnieniem wszystkich istotnych i należycie udokumentowanych dowodów na to, czy wyeliminowanie środków doprowadzi do kontynuacji bądź ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.

Zawiadomienie w sprawie zbliżającego się wygaśnięcia środków publikuje się w odpowiednim terminie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w ostatnim roku stosowania środków określonych w niniejszym ustępie. Po zamieszczeniu tej publikacji producenci unijni mają prawo wystąpić z wnioskiem o wszczęcie przeglądu zgodnie z akapitem drugim, nie później niż trzy miesiące przed końcem pięcioletniego okresu. Zawiadomienie o faktycznym wygaśnięciu środków na mocy niniejszego akapitu również jest publikowane.

3. Potrzeba utrzymywania środków może również zostać objęta przeglądem w uzasadnionych przypadkach z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego albo pod warunkiem że upłynął co najmniej rok od wprowadzenia środków ostatecznych, na wniosek eksportera, importera lub producentów unijnych, który to wniosek zawiera wystarczające dowody uzasadniające potrzebę przeprowadzenia przeglądu okresowego.

▼B

Przeгляд okresowy wszczyna się w przypadku, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że dalsze stosowanie środków nie jest już konieczne do wyeliminowania dumpingu lub istnieje niewielkie prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody, jeżeli środki zostaną usunięte lub zmienione; albo zawiera dowody na to, że istniejące środki nie są lub przestały być wystarczające do przeciwdziałania dumpingowi powodującemu szkodę.

Prowadząc postępowanie na mocy przepisów niniejszego ustępu, Komisja może między innymi rozważyć, czy okoliczności związane z dumpingiem i szkodą uległy istotnej zmianie albo czy istniejące środki przynoszą zamierzone skutki w usuwaniu szkody poprzednio ustalonej zgodnie z art. 3. W ostatecznym stwierdzeniu tej kwestii uwzględnia się wszystkie istotne i należycie udokumentowane dowody.

▼M1

Jeśli istniejące środki antydumpingowe opierają się na wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 w brzmieniu obowiązującym w dniu 19 grudnia 2017 r., metodyka określona w art. 2 ust. 1–6a zastępuje pierwotną metodykę wykorzystywaną do ustalenia wartości normalnej wyłącznie od dnia podjęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia tych środków, po dniu 19 grudnia 2017 r. Zgodnie z art. 11 ust. 2 środki te pozostają w mocy do czasu zakończenia przeglądu.

▼B

4. Przeгляд przeprowadza się także w celu ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu dla nowych eksporterów z kraju objętego środkami, którzy nie eksportowali produktu w okresie objętym dochodzeniem, rozpatrywanym na potrzeby wprowadzenia danych środków.

Przeгляд wszczyna się w przypadku, gdy nowy eksporter lub producent potrafi wykazać, że nie jest powiązany z eksporterami ani producentami z kraju wywozu, którzy objęci są środkami antydumpingowymi dotyczącymi tego produktu, oraz że dokonał faktycznego wywozu do Unii po wymienionym wyżej okresie objętym postępowaniem, lub może wykazać, że przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości produktu do Unii.

Przeгляд pod kątem nowego eksportera wszczyna się i prowadzi w trybie przyspieszonym po umożliwieniu producentom unijnym wyrażenia opinii. Rozporządzenie Komisji wszczynające przeгляд uchyla obowiązujące cło dotyczące nowego eksportera, poprzez zmianę rozporządzenia nakładającego to cło oraz poddanie przywożonych towarów rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5, tak aby zapewnić, że w przypadku stwierdzenia na podstawie przeprowadzonego przeglądu, iż nowy eksporter wywoził towar po cenach dumpingowych, cło antydumpingowe będzie mogło zostać pobrane z mocą wsteczną od momentu wszczęcia przeglądu.

Przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się w przypadku nałożenia ceł na mocy art. 9 ust. 6.

▼M1

Jeśli istniejące środki antydumpingowe opierają się na wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 w brzmieniu obowiązującym w dniu 19 grudnia 2017 r., metodyka określona w art. 2 ust. 1–6a zastępuje pierwotną metodykę wykorzystywaną do ustalenia wartości

▼ M1

normalnej dopiero po dniu podjęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia tych środków, po dniu 20 grudnia 2017 r.. Zgodnie z art. 11 ust. 2 środki te pozostają w mocy do czasu zakończenia przeglądu.

▼ B

5. Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur i przebiegu dochodzenia, z wyjątkiem przepisów określających terminy, stosuje się do wszystkich przeglądów prowadzonych na podstawie ust. 2, 3 i 4.

Przeglądy prowadzone na podstawie ust. 2 i 3 przeprowadza się niezwłocznie i co do zasady kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia przeglądu. Przeglądy na podstawie ust. 2 i 3 kończą się bezwarunkowo w terminie 15 miesięcy od dnia wszczęcia.

Przeglądy na podstawie ust. 4 kończą się bezwarunkowo w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wszczęcia.

Jeśli w tym samym postępowaniu wszczęto przegląd na podstawie ust. 2 w trakcie trwającego już przeglądu na podstawie ust. 3, wówczas przegląd na podstawie ust. 3 kończy się w tym samym terminie co przegląd na podstawie ust. 2.

W przypadku gdy postępowanie nie zostanie zakończone w terminach wskazanych w akapitach drugim, trzecim i czwartym, środki:

- wygasają w odniesieniu do dochodzeń na podstawie ust. 2,
- wygasają w przypadku dochodzeń prowadzonych na podstawie ust. 2 i 3 równolegle, kiedy w ramach tego samego postępowania wszczęto przegląd na podstawie ust. 2 w trakcie toczącego się już przeglądu na podstawie ust. 3 albo kiedy takie przeglądy wszczęto w tym samym czasie, albo
- nie ulegają zmianie w dochodzeniach na podstawie ust. 3 i 4.

Zawiadomienie o aktualnym wygaśnięciu lub utrzymaniu środków zgodnie z niniejszym ustępem jest następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼ M2

Jeżeli w następstwie dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z ust. 2 dany środek wygasa, wszelkie cła od towarów, które zostały poddane odprawie celnej, pobrane od dnia wszczęcia tego dochodzenia są zwracane, pod warunkiem że krajowe organy celne otrzymały wniosek o zwrot cła i rozpatrzyły go pozytywnie zgodnie z odpowiednim unijnym prawodawstwem celnym dotyczącym zwrotu i umorzenia cła. Taki zwrot cła nie stanowi podstawy dla zapłaty odsetek przez krajowe organy celne.

▼ B

6. Przeglądy prowadzone na podstawie niniejszego artykułu wszczyna Komisja. O tym, czy wszcząć przegląd określony w ust. 2 niniejszego artykułu, decyduje Komisja zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Komisja informuje również państwa członkowskie, gdy przedsiębiorca lub państwo członkowskie wystąpili

▼B

z wnioskiem uzasadniającym wszczęcie przeglądu, o którym mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, a Komisja zakończyła analizę wniosku, lub gdy Komisja samodzielnie ustaliła, że należy zrewidować potrzebę dalszego stosowania środków.

W zależności od wyniku przeglądu, środki, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3, uchyla się lub utrzymuje na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu albo uchyla, utrzymuje lub zmienia na podstawie ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

W przypadku uchylecia środków dla indywidualnych eksporterów, a nie dla kraju jako całości, eksporterzy ci pozostają przedmiotem postępowania i mogą automatycznie zostać poddani ponownemu postępowaniu w każdym kolejnym przeglądzie prowadzonym dla tego kraju na podstawie niniejszego artykułu.

7. W przypadku gdy przegląd środków na podstawie ust. 3 toczy się pod koniec okresu ich stosowania określonego w ust. 2, taki przegląd obejmuje także okoliczności wymienione w ust. 2.

8. Niezależnie od przepisów ust. 2 importer może wnioskować o zwrot pobranych ceł w przypadku wykazania, że margines dumpingu, na podstawie którego cła te uiszczono, został wyeliminowany lub zredukowany poniżej poziomu obowiązującego cła.

Żądając zwrotu ceł antydumpingowych, importer przekazuje wniosek Komisji. Wniosek jest składany za pośrednictwem państwa członkowskiego, na obszarze którego produkty zostały wprowadzone do wolnego obrotu, w okresie sześciu miesięcy od daty ustalenia przez właściwe organy kwoty cła ostatecznego, które należy uiszczyć lub daty podjęcia ostatecznej decyzji o pobraniu kwot zabezpieczonych cłem tymczasowym. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują wniosek Komisji.

Wniosek o zwrot uważa się za należycie poparty dowodami, jeżeli zawiera on dokładne informacje na temat żądanej kwoty zwrotu cła antydumpingowego i towarzyszy mu pełna dokumentacja celna dotycząca obliczenia i uiszczenia tej kwoty. Wniosek powinien także zawierać dowody wartości normalnych i cen eksportowych do Unii, stosowanych w reprezentatywnym okresie przez eksportera lub producenta objętego cłem. W przypadku gdy importer nie jest związany z danym eksporterem ani producentem i informacje te nie są natychmiast dostępne albo eksporter lub producent nie jest skłonny przekazać ich importerowi, wniosek musi zawierać oświadczenie eksportera lub producenta stwierdzające, iż margines dumpingu został wyeliminowany lub zmniejszony, jak określono w niniejszym artykule, oraz że odpowiednie dowody potwierdzające zostaną przekazane do Komisji. W przypadku gdy dowody takie nie zostaną przekazane przez eksportera lub producenta w uzasadnionym terminie, wniosek zostaje odrzucony.

Komisja zdecyduje, czy i w jakim zakresie wniosek ten należy przyjąć, lub może także w dowolnym momencie podjąć decyzję o wszczęciu

▼B

przeгляdu okresowego, po czym informacje i ustalenia uzyskane w wyniku takiego przeglądu, prowadzonego zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do takich przeglądów są wykorzystane do ustalenia, czy i w jakim zakresie zwrot jest uzasadniony. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zakończy analizę wniosku.

Zwrot ceł następuje co do zasady w ciągu 12 miesięcy, a w żadnym wypadku nie później niż 18 miesięcy od daty złożenia przez importera produktu objętego cłem antydumpingowym należycie popartego dowodami wniosku o zwrot ceł.

Kwotę zatwierdzonego zwrotu państwo członkowskie wypłaca co do zasady w ciągu 90 dni od daty podjęcia wymienionej decyzji.

9. We wszystkich przeglądach lub czynnościach dotyczących zwrotu ceł, prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu, Komisja stosuje metodologię wykorzystywaną w trakcie postępowania, które doprowadziło do nałożenia cła, pod warunkiem że okoliczności nie uległy zmianie, z należytym uwzględnieniem przepisów art. 2, w szczególności jego ust. 11 i 12, oraz art. 17 niniejszego rozporządzenia.

▼M1

W odniesieniu do okoliczności istotnych dla określenia wartości normalnej na podstawie art. 2 należy odpowiednio uwzględnić wszelkie stosowne dowody, w tym istotne sprawozdania dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym eksporterów i producentów oraz dowody, na których je oparto, przy czym sprawozdania i dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag.

▼B

10. W każdym dochodzeniu prowadzonym na podstawie niniejszego artykułu Komisja bada wiarygodność cen eksportowych zgodnie z art. 2. Jednakże w przypadku podjęcia decyzji o konstruowaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9, cenę tę oblicza się bez odjęcia kwoty uiszczonych ceł antydumpingowych, jeżeli zostanie bezspornie udowodnione, że cła są należycie odzwierciedlone w cenach odsprzedaży i dalszych cenach sprzedaży w Unii.

*Artykuł 12***Absorpcja**

1. W przypadku gdy przemysł Unii lub dowolna inna zainteresowana strona przedstawi, co do zasady w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie środków, wystarczające informacje wskazujące, że po pierwotnym okresie objętym dochodzeniem, a przed wprowadzeniem środków lub w ich następstwie, ceny eksportowe zmniejszyły się lub nie nastąpiły żadne ruchy, albo nastąpiły niewystarczające ruchy cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży towaru przywożonego w Unii, Komisja może wznowić dochodzenie w celu ustalenia, czy środki wywierają wpływ na powyższe ceny. Gdy zainteresowana strona przedstawi dostateczne informacje uzasadniające wznowienie dochodzenia, a Komisja zakończy ich analizę, Komisja informuje państwa członkowskie.

Dochodzenie może zostać wznowione także z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego na warunkach określonych w akapicie pierwszym.

▼B

2. W trakcie wznowionego dochodzenia prowadzonego na podstawie niniejszego artykułu eksporterom, importerom i producentom unijnym zapewnia się możliwość wyjaśnienia sytuacji odnośnie do cen odsprzedaży i dalszych cen sprzedaży. W przypadku stwierdzenia, że środki powinny być doprowadzić do zmian tych cen, w celu usunięcia szkody poprzednio ustalonej zgodnie z art. 3, ceny eksportowe zostaną ponownie oszacowane zgodnie z art. 2, a marginesy dumpingu ponownie obliczone, tak aby uwzględnione zostały powtórnie oszacowane ceny eksportowe. W przypadku stwierdzenia, że brak zmian cen we Wspólnocie jest spowodowany spadkiem cen eksportowych, który poprzedzał lub nastąpił po zastosowaniu środków, marginesy dumpingu mogą zostać ponownie obliczone, tak aby uwzględnione zostały niższe ceny eksportowe. W przypadku stwierdzenia, że warunki art. 12 ust. 1 są spełnione wskutek spadku cen eksportowych, który nastąpił po pierwotnym postępowaniu oraz przed albo po zastosowaniu środków, marginesy dumpingu mogą zostać ponownie obliczone tak, aby uwzględnione zostały niższe ceny eksportowe.

3. W przypadku gdy dochodzenie wznowione na podstawie niniejszego artykułu wykaże wzrost dumpingu, Komisja może zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3, zmienić obowiązujące środki zgodnie z nowymi ustaleniami dotyczącymi cen eksportowych. Wysokość cła antydumpingowego nakładanego na podstawie niniejszego artykułu nie może przekroczyć dwukrotności kwoty cła nałożonego pierwotnie.

4. Odpowiednie przepisy art. 5 i 6 stosuje się do wznowionego dochodzenia prowadzonego na podstawie niniejszego artykułu z zastrzeżeniem, iż takie wznowione dochodzenia prowadzi się niezwłocznie i co do zasady kończy się w ciągu sześciu miesięcy od daty jego wznowienia. W każdym przypadku wznowione dochodzenia kończą się w terminie dziewięciu miesięcy od dnia ich wznowienia.

W przypadku gdy wznowione dochodzenie nie zostanie zakończone w terminach wskazanych w akapicie pierwszym, środki nie ulegają zmianie. Zawiadomienie o utrzymaniu środków zgodnie z niniejszym ustępem jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Zarzucane zmiany wartości normalnej uwzględnia się na podstawie niniejszego artykułu wyłącznie w przypadkach, gdy pełne informacje na temat zweryfikowanych wartości normalnych, należycie udokumentowane, zostaną przedstawione Komisji w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia. W przypadku gdy dochodzenie obejmuje ponowną ocenę wartości normalnych, przywóz może podlegać rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 do czasu zakończenia tego postępowania.

*Artykuł 13***Obejście środków**

1. Cła antydumpingowe nałożone na podstawie niniejszego rozporządzenia można rozszerzyć tak, aby objęły przywóz z państw trzecich, których dotyczy środek produktów podobnych, zarówno nieznacznie zmodyfikowanych, jak i niemodyfikowanych, lub nieznacznie zmodyfikowanych produktów podobnych, lub też ich części, w przypadku gdy obowiązujące środki są obchodzone.

Cła antydumpingowe nieprzekraczające pozostałych ceł antydumpingowych nałożonych stosownie do art. 9 ust. 5 można rozszerzyć tak, aby objęły przywożone towary od przedsiębiorców korzystających z ceł indywidualnych w krajach, których dotyczy środek, w przypadku gdy obowiązujące środki są obchodzone.

▼ B

Obejście ceł określa się jako zmianę struktury handlu między państwami trzecimi a Unią lub między poszczególnymi przedsiębiorcami w kraju, którego dotyczy środek, a Unią, wynikającą z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem, przy czym istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła w odniesieniu do cen lub ilości podobnych produktów, jak również dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla tych produktów, jeśli jest to konieczne stosownie do przepisów art. 2.

Praktyka, proces lub prace, o których mowa w akapicie trzecim, polegają między innymi na:

- a) nieznacznej modyfikacji przedmiotowego towaru, tak aby podlegał on zakwalifikowaniu pod takie regulacje celne, które zazwyczaj nie są objęte środkami, pod warunkiem że modyfikacja taka nie zmienia istotnej charakterystyki tego towaru;
- b) wysyłce towaru objętego środkiem za pośrednictwem państw trzecich;
- c) reorganizowaniu przez eksporterów lub producentów ich struktury lub kanałów sprzedaży w kraju objętym środkiem, aby ostatecznie wyeksportować własne towary do Unii za pośrednictwem producentów korzystających z indywidualnej stawki celnej niższej od stawki mającej zastosowanie dla towarów tych wytwórców;
- d) w okolicznościach wskazanych w ust. 2, montażu części poprzez ich składanie w Unii lub kraju trzecim.

2. Działalność montażową prowadzoną w Unii lub w państwie trzecim uznaje się za mającą na celu obejście obowiązujących środków, jeżeli:

- a) rozpoczęła się lub znacznie się zwiększyła po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, zaś części pochodzą z kraju objętego środkami; oraz
- b) części te stanowią 60 % lub więcej łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu, przy czym w żadnym wypadku za obejście środków nie zostanie uznana sytuacja, w której wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykonczenia przekracza 25 % kosztów produkcji; oraz
- c) efekty ochronne cła są osłabione w odniesieniu do cen lub ilości zmontowanych produktów podobnych i istnieją dowody na istnienie dumpingu w stosunku do wartości normalnych uprzednio ustalonych dla produktów podobnych lub zbliżonych.

▼ M2

3. Dochodzenia na mocy niniejszego artykułu wszczyna się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub dowolnej zainteresowanej strony, w przypadkach gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, w którym

▼ M2

nakazuje się organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 lub żądanie gwarancji. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zainteresowana strona lub państwo członkowskie wystąpiły z wnioskiem uzasadniającym wszczęcie dochodzenia, a Komisja zakończyła jego analizę, lub gdy Komisja samodzielnie ustaliła, że należy wszcząć dochodzenie.

▼ B

Dochodzenia prowadzone są przez Komisję. Komisji mogą towarzyszyć organy celne, a dochodzenia są kończone w ciągu dziewięciu miesięcy.

W przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty uzasadnią rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Komisja zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3. Rozszerzenie skutkuje począwszy od daty nałożenia obowiązku rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 lub żądania gwarancji. Odpowiednie przepisy proceduralne niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszczynania i prowadzenia dochodzeń mają zastosowanie na podstawie niniejszego artykułu.

▼ M2

4. Przywożone produkty nie podlegają rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 ani środkom, w przypadku gdy handel nimi prowadzi przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnień.

Wnioski o przyznanie zwolnienia wraz ze stosownymi dowodami przedstawia się w terminach wskazanych w rozporządzeniu Komisji, zgodnie z którym dochodzenie zostało wszczęte.

W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące obejściem mają miejsce poza Unią, zwolnienie może zostać przyznane producentom danego produktu, co do których stwierdzono, iż nie biorą udziału w praktyce obejścia środków w rozumieniu ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące obejściem mają miejsce w Unii, zwolnienie może zostać przyznane importerom, którzy wykażą, iż nie biorą udziału w praktyce obejścia środków w rozumieniu ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

▼ B

Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w niej przewidzianych. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zakończy swoją analizę.

Z zastrzeżeniem spełnienia wymagań ustanowionych w art. 11 ust. 4, zwolnienia można przyznać także po zakończeniu dochodzenia prowadzącego do rozszerzenia środków.

Po upływie co najmniej roku od rozszerzenia środków oraz w przypadku złożenia wniosku lub możliwości złożenia wniosku o zwolnienie przez znaczącą liczbę stron Komisja może zadecydować o wszczęciu przeglądu rozszerzenia środka. Każdy taki przegląd jest prowadzony zgodnie z art. 11 ust. 5 mającym zastosowanie do przeglądu na podstawie art. 11 ust. 3.

▼B

5. Przepisy niniejszego artykułu nie wyłączają zwykłego stosowania obowiązujących przepisów dotyczących cel.

*Artykuł 14***Przepisy ogólne**

1. Tymczasowe lub ostateczne cła antidumpingowe nakłada się w drodze rozporządzenia, a pobiera je państwo członkowskie w formie i wysokości, a także zgodnie z innymi kryteriami ustanowionymi w rozporządzeniu nakładającym te cła. Cła te pobiera się niezależnie od cel, podatków i innych opłat zwykle nakładanych na przywóz.

Żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antidumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiowania wywozu.

2. Rozporządzenia nakładające tymczasowe lub ostateczne cła antidumpingowe oraz rozporządzenia i decyzje dotyczące przyjęcia zobowiązania lub zakończenia postępowania lub innych czynności publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Takie rozporządzenia i decyzje zawierają w szczególności i przy należytej ochronie informacji poufnych nazwy eksporterów, jeżeli jest to możliwe, lub zaangażowanych państw, opis produktu oraz streszczenie stanu faktycznego i wniosków istotnych dla stwierdzenia dumpingu bądź szkody. W każdym przypadku znanym stronom zainteresowanym przesyła się egzemplarz rozporządzenia lub decyzji. Przepisy niniejszego ustępu stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian, do przeglądów.

▼M2

3. Na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą zostać przyjęte przepisy szczególne, w szczególności dotyczące wspólnej definicji pojęcia pochodzenia, zawartej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁾, oraz dotyczące stosowania i poboru cła antidumpingowego na szelfie kontynentalnym państw członkowskich lub w wyłącznej strefie ekonomicznej zadeklarowanej przez państwa członkowskie na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS).

▼B

4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszony decyzją Komisji na okres dziewięć miesięcy zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Komisja może zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, przedłużyć zawieszenie na kolejny okres, nie dłuższy niż jeden rok.

Środki mogą zostać zawieszony wyłącznie w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł Unii miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

▼ M2

5. Począwszy od wszczęcia dochodzenia, Komisja, po poinformowaniu w odpowiednim czasie państw członkowskich, może polecić organom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu od daty takiej rejestracji. Przywóz podlega rejestracji na wniosek przemysłu Unii, który to wniosek zawiera dostateczne dowody uzasadniające takie działanie. Przywóz można również poddać rejestracji z inicjatywy Komisji. Rejestracja zostaje wprowadzona rozporządzeniem Komisji. Takie rozporządzenie określa cel działania oraz, w stosownych przypadkach, szacunkową kwotę przyszłej należności. Okres poddania przywożonych produktów obowiązkowej rejestracji nie przekracza dziewięciu miesięcy.

5a. Komisja rejestruje przywóz zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu w okresie wcześniejszego informowania zgodnie z art. 19a, chyba że dysponuje wystarczającymi dowodami w rozumieniu art. 5, potwierdzającymi, że wymogi określone w art. 10 ust. 4 lit. c) albo d) nie są spełnione. Podejmując decyzję o rejestracji, Komisja w szczególności analizuje zebrane informacje na podstawie kodów Zintegrowanej Taryfy Unii Europejskiej (TARIC) utworzonych dla produktu objętego dochodzeniem na podstawie ust. 6 niniejszego artykułu.

6. Państwa członkowskie co miesiąc składają Komisji sprawozdania na temat handlu produktami przywozowymi podlegającymi dochodzeniu i środkom, a także na temat kwoty ceł pobranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wszczynając dochodzenie zgodnie z art. 5, Komisja tworzy kody TARIC dla produktu objętego dochodzeniem. Państwa członkowskie, składając sprawozdania dotyczące produktu objętego dochodzeniem, korzystają z tych kodów TARIC od momentu wszczęcia dochodzenia. Komisja może, na wyraźny i uzasadniony wniosek zainteresowanej strony, podjąć decyzję o przekazaniu zainteresowanym stronom niepoufnego podsumowania informacji dotyczących zagregowanej wielkości i wartości przywozu danych produktów.

▼ B

7. Bez uszczerbku dla ust. 6, Komisja może w konkretnych przypadkach wnioskować do państw członkowskich o dostarczenie informacji koniecznych do skutecznego monitorowania stosowania środków. W tym zakresie stosuje się art. 6 ust. 3 i 4. Wszelkie dane dostarczone przez państwa członkowskie na podstawie tego artykułu objęte są przepisami art. 19 ust. 6.

▼ M2

8. Zawsze gdy Komisja zamierza przyjąć dowolny dokument zawierający ogólne wytyczne dla potencjalnie zainteresowanych stron na temat stosowania niniejszego rozporządzenia, przeprowadza się konsultacje publiczne zgodnie z art. 11 ust. 3 TUE. Parlament Europejski i Rada także mogą wyrazić swoje opinie.

*Artykuł 14a***Szelf kontynentalny lub wyłączna strefa ekonomiczna**

1. Cło antydumpingowe może zostać także nałożone na dowolny produkt przywożony po cenach dumpingowych w znaczących ilościach na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub dowolną inną

▼M2

konstrukcję na szelfie kontynentalnym państwa członkowskiego lub do wyłącznej strefy ekonomicznej zadeklarowanej przez państwo członkowskie na mocy UNCLOS, jeżeli przywóz miałby spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające warunki nakładania takiego cła oraz procedury dotyczące notyfikowania i zgłaszania takich produktów oraz płatności takiego cła, w tym odzyskiwania, zwrotu i umorzenia (narzędzie celne). Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3.

2. Komisja nakłada cło, o którym mowa w ust. 1, jedynie od dnia, w którym narzędzie celne, o którym mowa w ust. 1, staje się gotowe do zastosowania. Komisja informuje wszystkie podmioty gospodarcze, że narzędzie celne jest gotowe do zastosowania, osobnym obwieszczeniem publikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼B*Artykuł 15***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

5. Jeżeli zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 stosuje się procedurę pisemną, by zdecydować o przyjęciu ostatecznych środków w myśl ust. 3 niniejszego artykułu lub by zdecydować o wszczęciu bądź braku wszczęcia przeglądu wygaśnięcia środków w myśl art. 11 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecyduje lub gdy wystąpi o to większość członków komitetu określona w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet omawiał projekt środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecyduje lub wystąpi o to zwykła większość członków komitetu. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet nie omawiał projektu środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecyduje lub wystąpi o to przynajmniej jedna czwarta członków komitetu.

6. Komitet może rozpatrywać wszelkie sprawy odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia, zgłaszane przez Komisję lub we wniosku przez państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą żądać informacji oraz wymieniać poglądy na forum komitetu lub w bezpośredniej relacji z Komisją.

▼ B*Artykuł 16***Wizyty weryfikacyjne**

1. Komisja, gdy uzna to za właściwe, przeprowadza wizyty w celu zbadania dokumentacji importerów, eksporterów, handlowców, agentów, producentów, stowarzyszeń i organizacji zawodowych oraz w celu weryfikacji dostarczonych informacji dotyczących dumpingu i szkody. W przypadku braku właściwej i terminowej odpowiedzi Komisja może podjąć decyzję o nieprzeprowadzaniu wizyty weryfikacyjnej.

2. Komisja może prowadzić dochodzenie w państwach trzecich, jeśli jest to konieczne i pod warunkiem że uzyska zgodę zainteresowanej firmy, zawiadomi przedstawicieli rządu danego kraju i rząd ten nie wyrazi sprzeciwu. Niezwłocznie po uzyskaniu zgody zainteresowanej firmy Komisja przekazuje władzom kraju wywozu nazwy i adresy firm, które będą wizytowane, oraz uzgodnione terminy.

3. Zainteresowane firmy powiadamia się o charakterze informacji, które będą objęte weryfikacją podczas wizyty, oraz o innych informacjach, które muszą zostać przedstawione podczas takiej wizyty, co nie wyklucza możliwości żądania podczas weryfikacji, w świetle uzyskanych informacji, dalszych szczegółów.

4. Podczas dochodzenia prowadzonego na podstawie ust. 1, 2 i 3 Komisji towarzyszą urzędnicy tych państw członkowskich, które wyrażą takie życzenie.

*Artykuł 17***Kontrola wrywkowa****▼ M2**

1. W przypadku dużej liczby unijnych producentów, eksporterów lub importerów, typów produktu lub transakcji dochodzenie można ograniczyć do rozsądnej liczby stron, produktów lub transakcji, wykorzystując statystycznie reprezentatywne próby w oparciu o informacje dostępne w momencie ich doboru, albo do największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie.

2. Ostatecznego wyboru stron, typów produktów lub transakcji dokonuje Komisja na podstawie niniejszych przepisów o doborze próby. Jednakże w celu umożliwienia doboru reprezentatywnej próby preferowany jest dobór próby po konsultacji i za zgodą zainteresowanych stron, pod warunkiem że strony zgłoszą się i udostępnią informacje w ciągu jednego tygodnia od wszczęcia dochodzenia.

▼B

3. W przypadkach ograniczenia zakresu postępowania zgodnie z niniejszym artykułem oblicza się jednak indywidualne marginesy dumpingu dla eksportera lub producenta niewyznaczonego początkowo do próbki, a który przekaże niezbędne informacje w terminach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem sytuacji, gdy liczba eksporterów lub producentów jest tak duża, że indywidualne badanie byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie.

4. Jeżeli po podjęciu decyzji o kontroli wrywkowej niektóre lub wszystkie wybrane strony nie podejmują współpracy, co może w znacznym stopniu wpłynąć na wynik postępowania, można wybrać nową próbkę.

Jednakże jeżeli współpraca nadal będzie w znacznym stopniu niepodejmowana lub w przypadku braku czasu na wybór nowej próbki, stosuje się odpowiednie przepisy art. 18.

*Artykuł 18***Brak współpracy**

1. Jeżeli zainteresowana strona odmawia dostępu lub w inny sposób nie zapewnia niezbędnych informacji w terminach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, albo znacznie utrudnia dochodzenie, ustalenia tymczasowe lub ostateczne, pozytywne bądź negatywne, mogą zostać dokonane w oparciu o fakty dostępne.

W przypadku podania przez stronę zainteresowaną błędnych lub mylących informacji informacje te nie zostaną uwzględnione, a użyte zostaną fakty dostępne.

Zainteresowane strony informuje się o konsekwencjach braku współpracy.

2. Nieudzielenie odpowiedzi w formie elektronicznej nie oznacza braku współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przekazanie odpowiedzi w wymaganej formie skutkowałoby dodatkowym, nieuzasadnionym obciążeniem lub dodatkowym, nieuzasadnionym kosztem.

3. W przypadku gdy zainteresowana strona przekaże informacje, które nie są idealne pod każdym względem, nie zostaną one pomimo to pominięte, pod warunkiem że braki te nie spowodują nadmiernych trudności w dokonywaniu ustaleń o uzasadnionej dokładności oraz są one właściwie i terminowo przekazane oraz weryfikowalne, a zainteresowana strona działała, dokładając wszelkich starań.

4. Jeżeli dowody bądź informacje nie są zaakceptowane, stronę je dostarczającą bezzwłocznie powiadamia się o przyczynach takiej decyzji, zapewniając jej możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień w wyznaczonym terminie. Jeżeli wyjaśnienia te zostają uznane za niezadowalające, przyczyny odrzucenia tych dowodów lub informacji zostaną ujawnione i podane w ramach opublikowanych ustaleń.

▼B

5. Jeżeli ustalenia, w tym dotyczące wartości normalnej, przyjęto w oparciu o przepisy ust. 1, łącznie z informacjami zawartymi we wniosku o wszczęcie postępowania, sprawdza się je, o ile to możliwe i z uwzględnieniem terminów postępowania, poprzez odniesienie do informacji pochodzących z innych dostępnych niezależnych źródeł, takich jak opublikowane cenniki, urzędowe statystyki dotyczące przywozu i deklaracje celne lub informacji uzyskanych od innych zainteresowanych stron podczas dochodzenia.

Takie informacje mogą zawierać istotne dane związane z rynkiem światowym lub z innymi reprezentatywnymi rynkami, gdy jest to właściwe.

6. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo, tak że odpowiednie informacje pozostają niewyjawione, wynik dochodzenia może być mniej korzystny dla tej strony niż ten, który miałyby miejsce w przypadku pełnej współpracy.

*Artykuł 19***Poufność**

1. Wszelkie informacje będące z natury rzeczy poufnymi (np. których ujawnienie stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną podmiotu konkurencyjnego lub miałyby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której osoba przekazująca informacje otrzymała te informacje) lub przekazywane z klauzulą poufności przez strony postępowania są, po wskazaniu uzasadnionych powodów, traktowane przez władze jako poufne.

2. Zainteresowane strony przekazujące informacje poufne zobowiązane są dostarczyć także ich jawne streszczenie. Streszczenia te powinny być na tyle szczegółowe, aby umożliwić zrozumienie istoty informacji poufnych. W wyjątkowych okolicznościach zainteresowane strony mogą powiadomić, że streszczenie tych informacji nie jest możliwe. W takich wyjątkowych okolicznościach musi zostać dostarczone oświadczenie określające powody, dla których nie jest możliwe przedstawienie takiego streszczenia.

3. W przypadku stwierdzenia, że żądanie poufności nie jest uzasadnione, a osoba dostarczająca informacji albo nie jest skłonna ich ujawnić, albo upoważnić innych do ich ujawnienia w formie uogólnionej lub streszczonej, informacje te mogą zostać pominięte, chyba że inne odpowiednie źródła wskazują w zadowalający sposób na poprawność tych informacji. Wniosków o objęcie klauzulą poufności nie można odrzucać w sposób arbitralny.

4. Niniejszy artykuł nie wyklucza możliwości ujawniania informacji ogólnych przez organy Unii, w szczególności powodów decyzji podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, ani ujawniania dowodów, na których opierają się organy Unii, w zakresie niezbędnym do uzasadnienia tych powodów w postępowaniu sądowym. Przy ujawnianiu należy uwzględnić uzasadniony interes zainteresowanych stron, w tym zachowanie poufności względem ich tajemnic handlowych.

5. Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie mogą ujawniać żadnych informacji uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w stosunku do których osoba przekazująca wniosowała o poufność, bez wyraźnego

▼B

zezwolenia tej osoby. Wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi lub dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej państwa członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem przypadku, gdy niniejsze rozporządzenie wyraźnie to przewiduje.

6. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano.

Przepis ten nie wyklucza wykorzystania informacji uzyskanych w kontekście jednego dochodzenia na potrzeby wszczęcia innego dochodzenia w ramach tego samego postępowania w odniesieniu do przedmiotowego towaru.

▼M3*Artykuł 19a***Informacje na etapie tymczasowym**

1. Unijni producenci, importerzy i eksporterzy oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia, jak również przedstawiciele kraju wywozu mogą wystąpić o informacje dotyczące planowanego nałożenia ceł tymczasowych. Wnioski o udzielenie takich informacji składane są na piśmie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Takie informacje przekazuje się tym stronom na cztery tygodnie przed nałożeniem ceł tymczasowych. W informacjach takich, z należyтым uwzględnieniem konieczności przestrzegania obowiązku zachowania poufności, o którym mowa w art. 19, zawiera się: podsumowanie dotyczące zaproponowanych ceł przedstawiane jedynie do celów informacyjnych oraz szczegóły obliczeń dotyczących marginesu dumpingu i marginesu odpowiedniego do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. W terminie trzech dni roboczych od przekazania takich informacji strony mogą przedstawić uwagi dotyczące poprawności obliczeń.

2. Jeżeli planuje się kontynuowanie dochodzenia, jednak bez nakładania ceł tymczasowych, zainteresowane strony zostają powiadomione o nienakładaniu ceł na cztery tygodnie przed upływem terminu nałożenia ceł tymczasowych, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

▼B*Artykuł 20***Ustalenia postępowania**

1. Wnioskodawcy, importerzy, eksporterzy, ich reprezentatywne stowarzyszenia oraz przedstawiciele kraju wywozu mogą wystąpić z wnioskiem o przekazanie dokonanych w toku postępowania szczegółów najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których wprowadzono środki tymczasowe. Wnioski o przekazanie tych ustaleń składa się w formie pisemnej, niezwłocznie po wprowadzeniu środków tymczasowych, po czym niezwłocznie przekazuje się je także w formie pisemnej.

2. Strony wymienione w ust. 1 mogą wystąpić z wnioskiem o przekazanie dokonanych w toku postępowania najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których ma być zalecone wprowadzenie środków ostatecznych lub zakończenie dochodzenia lub postępowania bez zastosowania środków, zwracając szczególną uwagę na ujawnienie faktów i ustaleń odmiennych od wykorzystanych przy środkach tymczasowych.

▼ B

3. Wnioski o przekazanie ustaleń ostatecznych, o których mowa w ust. 2, sporządza się w formie pisemnej i doręcza Komisji, w przypadku nałożenia cła tymczasowego, nie później niż w ciągu miesiąca po opublikowaniu informacji o nałożeniu tego cła. Jeżeli cło tymczasowe nie zostało nałożone, stronom umożliwia się wystąpienie z wnioskiem o przekazanie ustaleń ostatecznych w terminie określonym przez Komisję.

4. Ostateczne ujawnienia należy składać w formie pisemnej. Sporządza się je z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych, tak szybko, jak to możliwe, zwykle nie później niż jeden miesiąc przed wszczęciem procedur określonych w art. 9. W przypadku gdy Komisja nie jest w stanie ujawnić niektórych faktów lub okoliczności w danym terminie, robi to niezwłocznie po jego upływie.

Ujawnienie nie przesądza o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.

5. Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku, gdy zostaną one przekazane w terminie określonym przez Komisję dla każdego przypadku, co najmniej dziesięciodniowym, przy należytych uwzględnieniu pilnego charakteru sprawy. Wyznaczony termin może być krótszy, jeżeli konieczne jest dokonanie dodatkowego ostatecznego ujawnienia.

*Artykuł 21***Interes Unii**

1. Ustalenie, czy interes Unii wymaga interwencji, opiera się na ocenie różnych interesów rozpatrywanych łącznie, w tym interesu przemysłu krajowego, użytkowników i konsumentów. Ustalenia na podstawie niniejszego artykułu dokonuje się wyłącznie w przypadku, gdy wszystkim stronom umożliwiono wyrażenie poglądów na podstawie ust. 2. Dokonując takiej oceny, szczególną uwagę zwraca się na potrzebę eliminacji skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel oraz na przywrócenie efektywnej konkurencji. Środków ustalonych na skutek stwierdzonego dumpingu i szkody można nie stosować w przypadku, gdy organy Unii mogą jednoznacznie uznać w oparciu o przedstawione informacje, że zastosowanie takich środków nie leży w interesie Unii.

▼ M2

2. W celu zapewnienia solidnej podstawy, w oparciu o którą Komisja będzie mogła uwzględnić wszystkie opinie i informacje przy podejmowaniu decyzji o tym, czy nakładanie środków leży w interesie Unii, producenci unijni, związki zawodowe, importerzy i ich reprezentatywni stowarzyszenia, reprezentatywni użytkownicy oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie mogą w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antydumpingowego zgłosić się i dostarczyć Komisji informacje. Informacje takie lub stosowne ich streszczenia udostępnia się innym stronom określonym w niniejszym artykule, a strony te mają prawo odnieść się do tych informacji.

▼ B

3. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego. Wnioski takie rozpatruje się pozytywnie, jeżeli zostały one złożone w terminach określonych w ust. 2 i jeśli określają powody, w odniesieniu do interesu Unii, dla których strony te powinny zostać wysłuchane.

▼ M2

4. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą przedstawić uwagi na temat zastosowania ceł tymczasowych. Uwagi takie muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty zastosowania takich środków, aby były uwzględnione, i są one lub ich odpowiednie podsumowania udostępniane innym stronom, które mogą ustosunkować się do tych uwag.

▼ B

5. Komisja bada odpowiednio przekazane informacje oraz określa, do jakiego stopnia są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy wraz z ich oceną przekazuje komitetowi, o którym mowa w art. 15, jako część projektu środka przedstawianego zgodnie z art. 9. Poglądy wyrażone na forum komitetu Komisja uwzględnia na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011.

6. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą wystąpić z wnioskiem o udostępnienie faktów i ustaleń, w oparciu o które mają zostać podjęte ostateczne decyzje. Informacje te udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.

7. Informacje są brane pod uwagę wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszą im dowody potwierdzające ich prawdziwość.

*Artykuł 22***Przepisy końcowe**

Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza stosowania:

- a) szczególnych zasad przewidzianych w umowach między Unią a krajami trzecimi;
- b) rozporządzeń Unii w sektorze rolnym oraz rozporządzeń Rady (WE) nr 1667/2006 ⁽¹⁾, (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾ i (WE) nr 1216/2009 ⁽³⁾. Niniejsze rozporządzenie uzupełnia te rozporządzenia i jest stosowane w drodze odstępstwa od wszelkich przepisów w nich zawartych, które wykluczają stosowanie ceł antydumpingowych;
- c) specjalnych środków, pod warunkiem że nie jest to sprzeczne ze zobowiązaniami wynikającymi z Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1667/2006 z dnia 7 listopada 2006 r. w sprawie glukozy i laktozy (Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka (Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10).

▼ **M1***Artykuł 23***Sprawozdanie i informacje**▼ **M2**

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne na temat stosowania i wdrożenia niniejszego rozporządzenia, należycie uwzględniając potrzebę ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 19.

Sprawozdanie to zawiera informacje o stosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, o zakończeniu dochodzeń bez wprowadzania środków, zobowiązaniach, o ponownych dochodzeniach, przeglądach, znaczących zakłóceniach i wizytach weryfikacyjnych oraz o działalności różnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wdrażania niniejszego rozporządzenia i wypełniania wynikających z niego obowiązków. Sprawozdanie zawiera także informacje na temat stosowania instrumentów ochrony handlu przez państwa trzecie w odniesieniu do Unii oraz na temat odwołań od nałożonych środków. Obejmuje ono czynności rzecznika praw stron w postępowaniach z Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Handlu oraz czynności punktu pomocy dla MŚP w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie opisuje również sposób analizowania i uwzględniania w ramach dochodzeń norm socjalnych i środowiskowych. Do takich norm należą normy wynikające z wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska, których Unia jest stroną, oraz z konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do niniejszego rozporządzenia, a także z równoważnego ustawodawstwa krajowego kraju wywozu.

▼ **M1**

2. Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia. Może on również, między innymi w oparciu o sprawozdanie zgodnie z ust. 1 oraz o prezentacje i wyjaśnienia, o których mowa w niniejszym ustępie, przekazać Komisji wszelkie istotne uwagi i fakty.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty jego przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼ **M2**

4. Do dnia 9 czerwca 2023 r., a następnie co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przegląd stosowania art. 7 ust. 2a, art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 4, w tym ocenę tego stosowania. Takiemu przeglądowi może, w stosownym przypadku, towarzyszyć wniosek ustawodawczy.

*Artykuł 23a***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, powierza się Komisji na okres dwóch lat od dnia 8 czerwca 2018 r.; z uprawnienia tego Komisja może skorzystać tylko jeden raz.

▼ M2

Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 2a, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 8 czerwca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akty delegowane przyjęte na podstawie art. 7 ust. 1 i 2a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania danego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼ B*Artykuł 24***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

*Artykuł 25***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

**UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I WYKAZ JEGO KOLEJNYCH
ZMIAN**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009

(Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady
(UE) nr 765/2012

(Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady
(UE) nr 1168/2012

(Dz.U. L 344 z 14.12.2012, s. 1)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady
(UE) nr 37/2014

Tylko pkt 22
załącznika

(Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1)

▼ M2*ZALĄCZNIK Ia***KONWENCJE MOP, O KTÓRYCH MOWA W NINIEJSZYM ROZPORZĄDZENIU**

1. Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej (nr 29) (1930 r.)
2. Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych (nr 87) (1948 r.)
3. Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych (nr 98) (1949 r.)
4. Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości (nr 100) (1951 r.)
5. Konwencja dotycząca zniesienia pracy przymusowej (nr 105) (1957 r.)
6. Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (nr 111) (1958 r.)
7. Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia (nr 138) (1973 r.)
8. Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci (nr 182) (1999 r.)

ZALĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 1–4	art. 1–4
art. 5 ust. 1–9	art. 5 ust. 1–9
art. 5 ust. 10 zdanie pierwsze	art. 5 ust. 10 akapit pierwszy
art. 5 ust. 10 zdanie drugie i trzecie	art. 5 ust. 10 akapit drugi
art. 5 ust. 11 i 12	art. 5 ust. 11 i 12
art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie	art. 6 ust. 1 akapit pierwszy
art. 6 ust. 1 zdanie trzecie	art. 6 ust. 1 akapit drugi
art. 6 ust. 1 zdanie czwarte	art. 6 ust. 1 akapit trzeci
art. 6 ust. 2	art. 6 ust. 2
art. 6 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 6 ust. 3 akapit pierwszy
art. 6 ust. 3 zdanie drugie	art. 6 ust. 3 akapit drugi
art. 6 ust. 3 zdanie trzecie	art. 6 ust. 3 akapit trzeci
art. 6 ust. 4 zdanie pierwsze	art. 6 ust. 4 akapit pierwszy
art. 6 ust. 4 zdanie drugie	art. 6 ust. 4 akapit drugi
art. 6 ust. 4 zdanie trzecie	art. 6 ust. 4 akapit trzeci
art. 6 ust. 5	art. 6 ust. 5
art. 6 ust. 6 zdanie pierwsze	art. 6 ust. 6 akapit pierwszy
art. 6 ust. 6 zdanie drugie	art. 6 ust. 6 akapit drugi
art. 6 ust. 6 zdanie trzecie	art. 6 ust. 6 akapit trzeci
art. 6 ust. 6 zdanie czwarte	art. 6 ust. 6 akapit czwarty
art. 6 ust. 7 zdanie pierwsze	art. 6 ust. 7 akapit pierwszy
art. 6 ust. 7 zdanie drugie	art. 6 ust. 7 akapit drugi
art. 6 ust. 8 i 9	art. 6 ust. 8 i 9
art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy
art. 7 ust. 1 zdanie drugie	art. 7 ust. 1 akapit drugi
art. 7 ust. 2–5	art. 7 ust. 2–5
art. 7 ust. 7	art. 7 ust. 6
art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 8 ust. 1 akapit pierwszy
art. 8 ust. 1 zdanie drugie	art. 8 ust. 1 akapit drugi
art. 8 ust. 1 zdanie trzecie	art. 8 ust. 1 akapit trzeci

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 8 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie	art. 8 ust. 2 akapit pierwszy
art. 8 ust. 2 zdanie trzecie i czwarte	art. 8 ust. 2 akapit drugi
art. 8 ust. 2 zdanie piąte	art. 8 ust. 2 akapit trzeci
art. 8 ust. 3, 4 i 5	art. 8 ust. 3, 4 i 5
art. 8 ust. 6 zdanie pierwsze i drugie	art. 8 ust. 6 akapit pierwszy
art. 8 ust. 6 zdanie trzecie	art. 8 ust. 6 akapit drugi
art. 8 ust. 7 i 8	art. 8 ust. 7 i 8
art. 8 ust. 9 akapit pierwszy	art. 8 ust. 9 akapit pierwszy
art. 8 ust. 9 akapit pierwszy zdanie pierwsze i drugie	art. 8 ust. 9 akapit drugi
art. 8 ust. 9 akapit pierwszy zdanie trzecie	art. 8 ust. 9 akapit trzeci
art. 8 ust. 10	art. 8 ust. 10
art. 9 ust. 1, 2 i 3	art. 9 ust. 1, 2 i 3
art. 9 ust. 4 zdanie pierwsze	art. 9 ust. 4 akapit pierwszy
art. 9 ust. 4 zdanie drugie	art. 9 ust. 4 akapit drugi
art. 9 ust. 5	art. 9 ust. 5
art. 9 ust. 6 zdanie pierwsze	art. 9 ust. 6 akapit pierwszy
art. 9 ust. 6 zdanie drugie	art. 9 ust. 6 akapit drugi
art. 9 ust. 6 zdanie trzecie	art. 9 ust. 6 akapit trzeci
art. 10 ust. 1	art. 10 ust. 1
art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 10 ust. 2 akapit pierwszy
art. 10 ust. 2 zdanie drugie i trzecie	art. 10 ust. 2 akapit drugi
art. 10 ust. 3	art. 10 ust. 3
art. 10 ust. 4 wyrażenie wprowadzające	art. 10 ust. 4 wyrażenie wprowadzające oraz lit. a) i b)
art. 10 ust. 4 lit. a)	art. 10 ust. 4 lit. c)
art. 10 ust. 4 lit. b)	art. 10 ust. 4 lit. d)
art. 10 ust. 5	art. 10 ust. 5
art. 11 ust. 1–4	art. 11 ust. 1–4
art. 11 ust. 5 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 11 ust. 5 akapit pierwszy
art. 11 ust. 5 akapit pierwszy zdanie drugie i trzecie	art. 11 ust. 5 akapit drugi
art. 11 ust. 5 akapit pierwszy zdanie czwarte	art. 11 ust. 5 akapit trzeci
art. 11 ust. 5 akapit pierwszy zdanie piąte	art. 11 ust. 5 akapit czwarty

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 11 ust. 5 akapit drugi	art. 11 ust. 5 akapit piąty
art. 11 ust. 5 akapit trzeci	art. 11 ust. 5 akapit szósty
art. 11 ust. 6 zdanie pierwsze, drugie i trzecie	art. 11 ust. 6 akapit pierwszy
art. 11 ust. 6 zdanie czwarte	art. 11 ust. 6 akapit drugi
art. 11 ust. 6 zdanie piąte	art. 11 ust. 6 akapit trzeci
art. 11 ust. 7	art. 11 ust. 7
art. 11 ust. 8 akapit pierwszy, drugi i trzeci	art. 11 ust. 8 akapit pierwszy, drugi i trzeci
art. 11 ust. 8 akapit czwarty, zdanie pierwsze i drugie	art. 11 ust. 8 akapit czwarty
art. 11 ust. 8 akapit czwarty, zdanie trzecie	art. 11 ust. 8 akapit piąty
art. 11 ust. 8 akapit czwarty, zdanie czwarte	art. 11 ust. 8 akapit szósty
art. 11 ust. 9 i 10	art. 11 ust. 9 i 10
art. 12	art. 12
art. 13 ust. 1 akapit pierwszy, zdanie pierwsze	art. 13 ust. 1 akapit pierwszy
art. 13 ust. 1 akapit pierwszy, zdanie drugie	art. 13 ust. 1 akapit drugi
art. 13 ust. 1 akapit pierwszy, zdanie trzecie	art. 13 ust. 1 akapit trzeci
art. 13 ust. 1 akapit drugi	art. 13 ust. 1 akapit czwarty
art. 13 ust. 2 i 3	art. 13 ust. 2 i 3
art. 13 ust. 4 akapit pierwszy, zdanie pierwsze	art. 13 ust. 4 akapit pierwszy
art. 13 ust. 4 akapit pierwszy, zdanie drugie	art. 13 ust. 4 akapit drugi
art. 13 ust. 4 akapit pierwszy, zdanie trzecie	art. 13 ust. 4 akapit trzeci
art. 13 ust. 4 akapit pierwszy, zdanie czwarte	art. 13 ust. 4 akapit czwarty
art. 13 ust. 4 akapit drugi	art. 13 ust. 4 akapit piąty
art. 13 ust. 4 akapit trzeci	art. 13 ust. 4 akapit szósty
art. 13 ust. 4 akapit czwarty	art. 13 ust. 4 akapit siódmy
art. 13 ust. 5	art. 13 ust. 5
art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie	art. 14 ust. 1 akapit pierwszy
art. 14 ust. 1 zdanie trzecie	art. 14 ust. 1 akapit drugi
art. 14 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 14 ust. 2 akapit pierwszy
art. 14 ust. 2 zdanie drugie, trzecie i czwarte	art. 14 ust. 2 akapit drugi

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 14 ust. 3	art. 14 ust. 3
art. 14 ust. 4 zdanie pierwsze i drugie	art. 14 ust. 4 akapit pierwszy
art. 14 ust. 4 zdanie trzecie i czwarte	art. 14 ust. 4 akapit drugi
art. 14 ust. 5, 6 i 7	art. 14 ust. 5, 6 i 7
art. 15 i 16	art. 15 i 16
art. 17 ust. 1, 2 i 3	art. 17 ust. 1, 2 i 3
art. 17 ust. 4 zdanie pierwsze	art. 17 ust. 4 akapit pierwszy
art. 17 ust. 4 zdanie drugie	art. 17 ust. 4 akapit drugi
art. 18 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 18 ust. 1 akapit pierwszy
art. 18 ust. 1 zdanie drugie	art. 18 ust. 1 akapit drugi
art. 18 ust. 1 zdanie trzecie	art. 18 ust. 1 akapit trzeci
art. 18 ust. 2–6	art. 18 ust. 2–6
art. 19 ust. 1–5	art. 19 ust. 1–5
art. 19 ust. 6 zdanie pierwsze	art. 19 ust. 6 akapit pierwszy
art. 19 ust. 6 zdanie drugie	art. 19 ust. 6 akapit drugi
art. 20 ust. 1, 2 i 3	art. 20 ust. 1, 2 i 3
art. 20 ust. 4 zdanie pierwsze, drugie i trzecie	art. 20 ust. 4 akapit pierwszy
art. 20 ust. 4 zdanie czwarte	art. 20 ust. 4 akapit drugi
art. 20 ust. 5	art. 20 ust. 5
art. 21 i 22	art. 21 i 22
art. 22a	art. 23
art. 23	art. 24
art. 24	art. 25
załącznik I	—
załącznik II	—
—	załącznik I
—	załącznik II